arbitrium Judicis, *num.* 98. Cæteris paribus, dives deflorator non tenetur plus dare defloratæ quàm pauper, *n.* 99. Quomodo intelligendum, quòd dos debeat defloratæ dari juxtà facultates defloratoris, *ibid. & num. ſeqq.* Si deflorator, quantum teneretur non habet, tenetur reſtituere quantùm interim poteſt, cum obligatione ſupplendi reliquum, ſi ad pinguiorem fortunam venerit, *nu.* 101. Qualiter in foro interno menſuranda ſit dos, iniquè ſeductæ reſtituenda? *n.* 102. *& ſeqq.* In iſto foro ſatisfacit ſeductor, ſi puellam ſibi æqualem ducere paratus eſt, *nu.* 105. Etſi ſolis importunis precibus ſeduxit, in foro interno ad nihil tenetur, *n.* 106. Benè tamen in foro externo, *n.* 107. Si deflorator ſufficientia ad dotandum media non habet, & deflorata ei nubere nolit, ad quid in foro interno, & externo teneatur? *nu.* 109. *& ſeqq.* Si puella defloratorem dotare non valentem in matrimonium acceptare vult, tenetur ille hanc ducere, *n.* 111. *& ſeqq.* Niſi deflorata ſit notabiliter inferioris conditionis, *n.* 113. Diſcrimen inter forum internum & externum, *ibid. & n. ſeq.*

R. J. Dotem uxoris defunctæ nondum ſolutam petens, dolo facere dicitur, C. II. R. LIX. *num.* 6. Dotem quando teneatur reſtituere defunctæ hæredibus? *ibid.* Dotis cauſa eſt favorabilis actori, R. IX. *num.* 10.

DUBIETAS, DUBITANS, DUBIUM.

2. Dubietas propriè non eſt gradus probationis, T. 19. *num.* 26. Dubitans num res ſit ſua, nec ne, an poſſit præſcribere? *T.* 26. *num.* 63. *& ſeqq.* Stante tali dubio, nequit inchoari præſcriptio, *num.* 63. *&* 64. Dubitans num res ſit ſua, nec bonam, nec malam fidem habet, *n.* 64. Si dubium poſt præſcriptionem bona fide cæptam ſuperveniat, non interrumpit præſcriptionem, *num.* 65. Solvitur inſtantia afferendo diſparitatem inter hunc, & priorem caſum, *num.* 66.

4. Dubia quando ſunt verba, interpretari debent, ut res valeat potiùs quàm pereat, T. 1. *n.* 47. Dubia ſponſalia quando ſint, & quid fieri oporteat? *num.* 32. *& ſeqq.* In dubiis ſemper favorabilia præferenda ſunt, T. 17. *n.* 15.

5. Dubitans an verè ſit excommunicatus, vel cenſuratus, utrum ſine pœnis Actum ordinis valeat exercere? *T.* 27. *n.* 14. *& ſeqq.*

R. J. Dubia in meliorem partem interpretari debent, C. I. R. II. Dubium ſolet naſci ex defectu medii ſcientifici, vel ex obſcuritate rei, vel ex æqualitate ſignorum aut rationum, C. I. R. II. *num.* 3. Dubitans an res ſit aliena non poteſt præſcribere, C. II. R. II. *num.* 6.

DUELLANS, DUELLUM.

3. Duellantes an & quando priventur ſepultura? *T.* 28. *n.* 99. *& ſeqq.*

5. Duellantes à peccato & Excommunicatione abſolvere quis poſſit? *T.* 14. *n.* 47.

Duellum quid? *n.* 1. Aliud eſt ſolemne, *num.* 2. aliud privatum, *n.* 3.

Duellum an, quale, quibus ſub pœnis ſit prohibitum? *n.* 4. *& ſeqq.* Tam privatum, quàm ſolemne prohibitum eſt, *ibid.* Sub graviſſimis pœnis, & quibus? *num.* 5. Quas etiam incurrunt Duellantium Patrini, item conſilium, auxilium, favorem præbentes, permittentes illud, ac ſpectatores illius, *num.* 6. *& ſeq.* Bulla Clementis VIII. per extenſum contrà Duellantes lectu digniſſima, & neceſſaria, *num.* 8. Ut duellum pœnas juris inducat, debet eſſe propriè tale, *n.* 9. Unde ex ſubita ira provocantes, & duellantes non incurrunt pœnas, *n.* 10. *& ſeqq.* Requiritur inſuper ut fiat armis, & modis periculum mortis inducentibus, *num.* 12. *& ſeq.* Quare pœnas Juris non incurrunt Duellantes, qui prævia inſinuatione, & conventione mutua, omne cavent periculum vitæ, *n.* 14. *& ſeq.* Doctrina practica ad propoſitum multos Duellantes à pœnis excuſans, *ibid.* Conſtitutiones Pontificiæ quoad pœnas temporales contrà duellantes, non videntur receptæ in Germania, *n.* 41. Bene verò quoad pœnas ſpirituales, *num.* 42. Vulneratus in duello, an & quando careat Sepultura Eccleſiaſtica, ſi ex vulnere moritur? *n.* 43. *& ſeqq.* Spectatores duelli, & aliæ perſonæ, an & quando occaſione duelli ſubjaceant pœnis? *n.* 45. Duellum an & quibus ex cauſis licitum, vel ſaltem à pœnis immune ſit? *n.* 18. *& ſeqq.* Licitum eſt offerre, & acceptare duellum pro neceſſaria defenſione vitæ, & membrorum, *n.* 19. Ac bonorum fortunæ magni momenti, *num.* 20. *& ſeqq.* Speculativè loquendo etiam pro neceſſaria defenſione famæ, & honoris, *num.* 22. Quod tamen, practicè loquendo, illicitum, & pœnis ſubjectum eſt, & quare? *num.* 23. *& ſeqq.* Ad eradendam notam timiditatis non licet acceptare duellum, *n.* 25. Duellum offerre non eſt neceſſarium pro fama tuenda, vel honore, *nu.* 24. *& ſeqq.* Nec utile, nec conducens, *num.* 29. *& ſeq.* Affertur praxis, & corruptela Germaniæ duellandi pro tuendo honore, *n.* 29. Et reſpondetur quandonam licitum ſit, & quando non, duellare? *num.* 30. *& ſeqq.* Solvuntur aliæ objectiones Germanorum duellantium, *n.* 24. *& ſeqq.* Ad oſtendendam animoſitatem, vel peritiam duellandi, non licet duellare, *n.* 39. Minus ex vindicta, *n.* 37. Nec pro indaganda veritate, innocentia, vel juſtitia alicujus, *n.* 38. Ob bonum publicum tamen, ad dirimendum v. g. bellum, offerre & acceptare licet duellum, *num.* 39. *& ſeqq.*

DUO.

R. J. Duo faciunt numerum pluralem, C. II. R. XL. *num.* 2. *& ſeqq.*

E.

EBRIETAS.

3. Ebrietas, & Ebrius quis? T. 1. *n.* 47.

ECCLESIA.

1. Eccleſia non utitur gladio materiali, ſed ſpirituali, P. *numer.* 199. An poſſit facere novum articulum fidei? T. 1. *num.* 72. *& ſeqq.* Vel facere aſſertionem quamdam Catholicam, aut hæreticam, quæ antea talis non erat, *num.* 74. Eccleſia univerſalis fidelium, eſt una, extrà quam nemo ſalvatur, *num.* 127. *& ſeqq.* Eccleſia Arcæ Noë comparatur, *ibid.* Ut quis ſimpliciter & fructuosè ſit in Eccleſia, quæ conditiones requirantur? *T.* 2. *num.* 276. Eccleſia cur cenſeatur offendi per electionem indigni? T. 6. *num.* 264. Modi generales providendi Eccleſiis qui? *num.* 9. Poteſt quis eſſe ſuſpenſus à Beneficiis in una, & non in altera Eccleſia, *num.* 265. Eccleſiæ Cathedrales vel Regulares non debent vacare ultrà tres menſes, *num.* 278. Tres illi menſes ſunt computandi non à die vacationis, ſed à notitia hujus, *num.* 279. Nec currunt legitimè impeditis, *ibid.* Id ipſum probabiliter extenditur ad Eccleſiarum Collegiatarum Prælatos, *num.* 280. In aliis Prælaturis, & Beneficiis Eccleſiaſticis ſufficit, ſi eorumdem collatio fiat intrà ſex menſes, *num.* 281. In Eccleſiaſticis Dignitatibus regulariter non eſt licitum deſcendere, *T.* 7. *num.* 7. *&* 8. Ad Eccleſiarum collegiatarum Canonicatus, qualis ætas ſufficiat? *T.* 14. *num.* 19. *&* 20. Et qualiter aſſumptus ad Regimen Eccleſiæ Parochialis Collegiatæ aut hujus Præpoſitus, vel Decanus, ſi intrà annum non promoveatur ad Sacerdotium incurrat privationem Beneficii? *num.* 27. *&* 32. Eccleſia, ſi diſpenſativè concedatur Minorenni, debet ipſa interim non per Laicos, ſed per Clericos regi, *T.* 14. *num.* 5. Eccleſia graviter læſa in tranſactione, poteſt petere reſtitutionem in integrum, *T.* 36. *num.* 53. Eccleſiæ, Monaſteria &c. gaudent Beneficio reſtitutionis in integrum, non verò Perſonæ Eccleſiaſticæ in ſuis bonis patrimonialibus, & quæ ratio diſparitatis? *T.* 41. *num.* 32. *& ſeqq.* Una Eccleſia poteſt petere reſtitutionem in integrum contrà aliam, *num.* 43. Solvitur notabilis inſtantia, *num.* 44. Eccleſia præſcribit contrà aliam, nonniſi quadraginta annis, & cur? *num.* 46. *Eccleſia jure Minoris debet ſemper illæſa ſervari*, quomodo intelligendum? *num.* 70. 71. Eccleſia poſt quadriennium an poſſit aliquando petere reſtitutionem in integrum? *num.* 64. *& ſeqq.* Eccleſia poteſt petere reſtitutionem etiam adversùs lapſum temporis, *num.* 73. *& ſeqq.* Dempto lapſu quadriennii ad petendam reſtitutionem conceſſi, *num.* 75. Vide *Reſtituere in integrum.*

2. Eccleſia de agris ſuis ſolvit tributum, aliaque onera realia, *T.* 2. *num.* 226. *&* 227. Eccleſia potuit moderari exemptionem Clericorum, & cur? *num.* 229. Eccleſiæ utrum noceat confeſſio Prælati ſui? *T.* 18. *num.* 82. *& ſeqq.* Vide *Confeſſio Prælati.* Eccleſia ex confeſſione Prælati ſui graviter læſa, juvatur duplici remedio, & quali? *n.* 87. Eccleſiæ an, & qualiter competat reſtitutio in integrum adverſus omiſſas probationes? *T.* 19. *n.* 178. *& ſeqq.* Eccleſia non judicat de occultis, T. 24. *num.* 71. Ad præſcribendas res immobiles contrà Eccleſias &c. requiruntur quadraginta anni, T. 26. *num.* 162. *& ſeqq.* Contrà Eccleſiam Romanam currit ſola centenaria præſcriptio, *n.* 165. Utrum res mobiles Eccleſiarum triennio uſucapiantur? *num.* 168. *& ſeqq.* Eccleſia ſe non intromittit quoad cauſas civiles in præjudicium Judicis ſæcularis, *T.* 28. *num.* 80. In terris temporali juriſdictioni Eccleſiæ ſubjectis debent etiam inter Laicos ſervari Canones, non Leges Civiles, ubi diſcrepant, *num.* 81. Eccleſia gaudet privilegiis fiſci, & qualiter? T. 26. *num.* 69. *&* 73. Adverſus Eccleſiam vacantem, ſeu deſtitutam Prælato, dormit præſcriptio, T. 26. *n.* 196. *& ſeqq.* Vide *Præſcriptio.*

3. Eccleſia materialiter ſumpta quid? T. 48. *num.* 2. Eccleſiæ ædificatio. Vide *Ædificatio Eccleſiæ.* Eccleſia, Baſilica, Cathedralis, Collegiata, Matrix, Baptiſmalis, Parochialis, Regularis, & Sæcularis quid? T. 48. *num.* 3. Baptiſmalis & Matrix quæ? *T.* 30. *num.* 103. Eccleſiarum, & Eccleſiaſtica immunitas. Vide *Immunitas.* Eccleſia fungitur Jure Minoris, T. 9. *nu.* 14. & T. 10. *num.* 51. Eccleſia numerata, & non numerata quæ? T. 8. *num.* 44. Quid Juris de iis? *num.* 45. *& ſeqq.* Eccleſiarum, Eccleſiaſticarumque Perſonarum bona ſunt triplicis generis, *T.* 49. *num.* 226. Eccleſiæ reparatio. Vide *Reparatio.*

4. Eccleſia an & quando poſſit præcipere actus internos? *T.* 7. *n.* 24.

5. Eccleſia aurum non habet, ut ſervet, ſed ut eroget, & ſubveniat neceſſitatibus, T. 11. *n.* 12. Eccleſiarum violatores, & invaſores qui? & quibus pœnis ſubjaceant? *T.* 17. *n.* 42. *& ſeqq.*

R. J. Eccleſia gaudet jure minoris, C. II. R. LXI. *num.* 9. Eccleſiæ bona non confiſcantur ob delictum Epiſcopi, R. LXXVI. *num.* 3. Eccleſiæ non nocet dolus à Prælato commiſſus, *ibid.*

EDICTUM.

1. Edicta magiſtratuum idem ſunt, ac Edicta Prætorum, P. *num.* 168. Edictum prohibitorium, & Edictum permiſſorium quid, & unde ſic dicantur? *T.* 3. *num.* 35.

2. Edicto publico ut emptores Caſtrorum &c. ad præcavendam horum evictionem, curent citari omnes intereſſe habentes, conſultum eſt, *T.* 3. *n.* 86. Vide *Citatio Edictalis.* Edictum circumſcribi quid, & quale ſit remedium competens Reo contrà Actorem contumaciter abſentem? T. 14. *num.* 93. *& ſeqq.*

EDITIO.

2. Editio inſtrumentorum quid? *T.* 22. *n.* 232. Edere quid? *ibid.* Rubrica, *de edendo*, cur in Jure Civili ſic inſcribatur? *num.* 233. An & quomodo inſtrumenta, quibus aliquis in Judicio eſt uſurus, ſint edenda? *n.* 234. *& ſeqq.* An Reus inſtrumenta ſua, quibus in Judicio non eſt uſurus, teneatur edere Actori ad fundandam ejus intentionem? *num.* 242. *& ſeqq.* Referuntur plures caſus, in quibus tenetur Reus edere Actori ſua inſtrumenta, *n.* 245. *&* 250. *ac ſeqq.* Vide *Inſtrumentorum productio.*

EDUCATIO.

4. Educatio prolium cujus expenſis, & apud quem fieri debeat, facto divortio? T. 19. *num.* 103. *& ſeq.*

EFFECTUS.

R. J. Effectum de Jure non ſortiri quid ſit? C. II. R. LII. *num.* 2.

EJECTIO, EJECTUS.

3. Ejectio Religioſorum. Vide *Religioſorum Ejectio*, & Ejectio Religioſi. Vide *Religioſi ejectio.*

ELECTIO, ELECTUS, ELIGENS.

1. Electio quid, & quomodo differat à poſtulatione ſolemni? T. 5. *num.* 10. *& ſeqq.* Electio & poſtulatio æquiparantur quoad jus ſuffragandi, *nu.* 27. *& ſeqq.* Electio eſt nomen verbale, *T.* 6. *nu.* 2. Quid generatim ſignificet? *ibid.* Accipitur dupliciter, *n.* 3. Electio propriè dicta, quid? *nu.* 4. *& ſeqq.* Cur dicatur *Canonica vocatio*? *n.* 5. Electio activa, & paſſiva quæ? *nu.* 7. *& n.* 2. Electio differt in pluribus à nominatione, *nu.* 11. *& ſeqq.* Quomodo differat à ſimplici petitione, Proviſione & præſentatione? *n.* 15. Et à collatione Beneficii? *n.* 25. Electio potentius jus confert, quàm præſentatio, *num.* 21. Electio quale jus tribuat Electo reſpectu Prælaturæ? T. 6. *num.* 26. *& ſeqq.* Per eam acquiritur Electo jus petendi confirmationem, *n.* 26. Et ad hanc dandam poteſt ſuperior compelli, *n.* 27. Fallit hoc in Papa, *num.* 28. Electio an tribuat Jus in re, vel ad rem, reſpectu Prælaturæ? *n.* 29. *& ſeqq.* Electionis præparatoria, quænam ſint? T. 6. *num.* 55. *& ſeqq.* Vide *Præparatoria.* Electionis forma quid, & quotuplex ſit? *nu.* 61. *& ſeqq.* Eſt triplex, nempè forma ſcrutinii, Compromiſſi, & Inſpirationis, *n.* 62. Electio per ſortes reprobatur, *num.* 63. Electio per inſpirationem, & quaſi inſpirationem, quæ? *num.* 64. *&* 65. Hæc debet eſſe abſque vitio celebrata, & quomodo? *num.* 66. Electio ad clamorem Populi non eſt confirmanda, *num.* 67. Electio quandoque accipitur latiſſime, prout etiam comprehendit ſub ſe Præſentationem, *num.* 175. Electio per compromiſſum quid? *n.* 68. Ad Compromiſſum requiritur conſenſus omnium Vocalium, *n.* 71. *& ſeqq.* Compromiſſum aliud abſolutum, aliud limitatum, quid? *n.* 72. *&* 73. Compromiſſum limitatum magis ſpecialiter loquendo, quale? *n.* 74. Et quando vi hujus ſit valida electio? *num.* 75. *& ſeqq.* Forma compromiſſi limitati, quomodo differat ab electione per ſcru-

ſcrutinium? *num.* 77. Per tale compromiſſum limitatum fiunt electiones ſuperiorum majorum in Ordine fratrum Minorum, *num.* 78. Vide *Compromiſſum.* Forma eligendi per Compromiſſum, & quaſi inſpirationem, an ſit ſublata quoad Regulares per Concilium Tridentinum, *T.* 6. *n.* 347. *& ſeqq.* In electionibus Epiſcoporum & Abbatum perpetuorum poteſt indubitanter procedi per viam Compromiſſi, *num.* 349. Quid dicendum de electionibus cæterorum Prælatorum Regularium? *n.* 350. 351. Electio per formam ſcrutinii, quæ? *num.* 108. Circà hanc referuntur verba *c. Quia propter, de Elect.* & quæ obligatio ejuſdem? *num.* 108. *& ſeqq.* Plura, non tamen omnia *ibid.* comprehenſa ſunt de ſubſtantia talis electionis, *num.* 109. *& ſeqq.* Diſpoſitio *c. Quia propter.* eod. in quorum electionibus ſit ſervanda? *num.* 110. *& ſeqq.* Electio juxtà dict. *c. Quia propter.* debet fieri omnibus capitulariter præſentibus, *num.* 113. Poſſunt tamen Capitulares, ut dent ſigillatim, ac ſecretò vota ſua, interim ad locum contiguum recedere, *num.* 114. Ad electionem quinam omnes vocari debeant? *num.* 115. *& ſeqq.* Ex contemptu unius an electio reddatur irrita, vel duntaxat irritanda? *num.* 115. Electioni plus obeſt unius contemptus, quàm contradictio multorum, *ibid.* Enumerantur plures, qui de jure non debent intereſſe Electioni, ſicque neceſſariò ad eam non vocandi ſunt, *num.* 116. Quid dicendum de illis, qui electioni intereſſe nolunt? *num.* 117. Abſentes an, & quando ſint vocandi ad electiones? *num.* 118. *& ſeqq.* Si abſentes commodè vocari non poſſunt, an alii ad electionem procedere poſſint, & debeant? *num.* 119. Electio nequit fieri, niſi adſint duæ partes vocandorum, & qui in his computentur? *num.* 120. Scrutatores pro electione celebranda, qualiter conſtitui debeant? *num.* 121. *& ſeqq.* Vide *Scrutatores.* In electione præter ſcrutatores poſſunt adhiberi Teſtes & Notarii, *num.* 126. Electio à majori parte Capituli facta tenet, etſi foret exceſſus unius medii voti, *nu.* 139. A minori parte Capituli celebrata, per ſubſequentem conſenſum aliorum ratificari non poteſt, *num.* 141. Quæ cenſeatur major pars Capituli? *num.* 131. Et quæ ſanior? *num.* 142. Vide *Capituli major pars.* Utrum ad electionem validam requiratur, ut ſit facta ſimul à majori, & ſaniori parte Capituli, *n.* 145. *& ſeqq.* An in omni prorſus electione requirantur, & ſufficiant vota majora? *n.* 149. *& ſeqq.* Electio ſummi Pontificis debet fieri à duabus partibus Cardinalium præſentium, *num.* 149. Nec in hiſce duabus partibus ſuffragium electi numeratur, *ibid.* Quid dicendum de electione Abbatiſſæ? *nu.* 150. De conſuetudine valet alicubi electio celebrata per vota majora comparatione partis minoris, *n.* 151. In concurſu Electionis cum Poſtulatione qualis numerus votorum ſufficiat ad ejus valorem? *n.* 153. *& ſeqq.* Explicatur *c. Scriptum eſt, de Elect. num.* 155. *&* 157. Electioni de ſe factæ renuncians terrore Laicorum, poteſt jus ſuum in judicio repetere, *T.* 40. *n.* 33.

Electio Prælatorum, ſeu jus eos eligendi, pertinet ad Capitulum &c. cujus Prælatus eſt eligendus, *nu.* 159. Poteſt tamen privilegio, aut conſuetudine Clericis extraneis acquiri, *num.* 160. Imo & per Electores ipſis communicari, *n.* 161. *& ſeqq.* Accedente tamen unanimi conſenſu omnium Capitularium, *num.* 162. Quinam cenſeantur inhabiles ad eligendum? *n.* 164. uſque ad *n.* 180. In eligendis, ac promovendis ad Prælaturas & Beneficia Eccleſiaſtica, quæ qualitates requirantur? *n.* 204. *& ſeqq.* Aliqui prohibentur eligere à natura, alii à lege, & qui? *num.* 164. *& ſeqq.* Ante ſententiam declaratoriam ſuper crimine admiſſo, & contracta privatione vocis, nemo privandus eſt poſſeſſione juris eligendi, *num.* 171. Si privatus vocé activa eligat nullo reclamante, valida eſt electio, *ibid.* Quid juris, ſi per Capitulum fiat proteſtatio de non admittendis inhabilibus, & poſteà quis vocalium convincatur fuiſſe inhabilis? *ibid.* Eligere nequeunt qui non ſunt præſentes Capitulariter in loco, ubi ſit electio, *n.* 176. Eligere an poſſint nec dum conſtituti in ordine Sacro? *num.* 177. *&* 178. In electionis negotio an poſſit conſtitui Procurator, & qualiter? *n.* 181. Vide *Procurator.* Electio debito tempore ac loco conſtituta, ſi aliqui vocales adeſſe nolint, cenſentur quaſi non eſſent de Capitulo, & tota eligendi poteſtas reſidet in aliis, *n.* 197. Idem dicendum ſi cæpto electionis Tractatu, aliqui vocales egrediantur, & redire nolint, *n.* 200. *& ſeqq.* Aut ſi remaneant quidem, ſed votare nolint, *n.* 201. Quid ſi major pars Capitularium fuerit egreſſa? *num.* 202. Schedulam vacuam mittens in urnam votorum, cenſetur Juri ſuo renunciaſſe, *num.* 203. Electio digni omiſſo digniore, an ſit licita? *n.* 135. *& ſeqq.* Vel ſaltem valida? *num.* 248. Vide *Dignus.* Electione caſſata vitio perſonæ, idem iterum eligi non poteſt, ne quidem in alia Eccleſia, *n.* 229. *& ſeqq.* Secùs, ſi electio vitio formæ, vel corporis caſſata fuit, *n.* 229. *& n.* 231. Quid dicendum in dubio, num electio caſſata fuerit vitio formæ vel perſonæ? *num.* 232. Per electionem indigni cur cenſeatur Eccleſia offendi? *num.* 264. Electio, ſi fiat non ſervata forma ſcrutinii, *in cap. Quia propter, de Elect.* præſcripta, eſt ipſo jure irrita, *nu.* 269. Et de quorum Prælatorum Electione iſtud procedat? *num.* 270. Id ipſum limitatur ulterius, *n.* 270. *& ſeq.* Quid agendum, quando adſunt pauci Electores, v. g. duo, vel tres tantum? *n.* 271. *& ſeqq.* Electio novi Prælati in Eccleſiis Cathedralibus, & Regularibus debet fieri intrà trimeſtre, *num.* 278. Trimeſtre debet computari non à die vacationis ſed notitiæ, *n.* 279. Etiam Prælati Eccleſiarum Collegiatarum ſunt intrà trimeſtre eligendi, *num.* 280. In aliis Prælaturis ac Beneficiis ſufficit electionem, ſeu collationem fieri intrà ſex menſes, *nu.* 281. Si electio non ſortiatur effectum, eo quòd electus non conſentiat &c. habent Electores integrum tempus ad novam Electionem, *nu.* 282. Electio eſt duplex, alia privata, & alia communis, ſeu Capitularis, *num.* 283. *& ſeq.* Electionis communis, ſeu Capitularis publicatio quæ? *nu.* 287. Quibuſque verbis fieri ſoleat? *num.* 288. Electio clandeſtina quæ? *nu.* 289. In Electionibus an liceat variare, ſeu à dato ſemel ſuffragio recedere? *n.* 290. uſque ad *n.* 301. Ac præſertim in electionibus Monialium? *num.* 300. Et quid de electione ſummi Pontificis? *n.* 301. In electionibus an valeat acceſſus minoris partis ad majorem, *nu.* 302. uſque ad *num.* 309. Electio eſt intimanda electo, ejuſque conſenſus petendus, quàm citiùs commodè fieri poteſt, *n.* 310. Et ſi eligentes neglexerint infrà octo dies id facere puniuntur, & quomodo? *num.* 311. Eorum tamen negligentia non præjudicat Electo, *nu.* 312. Electus tenetur præſtare conſenſum intrà menſem, alioquin perdit Jus ſuum, *num.* 313. Quid Juris, ſi Electus nequeat conſentire abſque ſuperioris ſui licentia? *num.* 314. *&* 318. Religioſi nequeunt conſentire electioni de ſe factæ extrà Monaſterium abſque obtenta licentia ſuperioris, *num.* 315. Vide *Religioſus.* Electus poſt datum conſenſum tenetur petere confirmationem ſuæ Electionis intrà trimeſtre, *num.* 319. Et intrà menſem iter ad ſedem Apoſtolicam arripere, ſi ad hanc ſpectat confirmatio, *num.* 320. Vide *Confirmatio Electionis.* Quid agendum, ſi Electus habeat, vel non habeat ſuæ Electionis adverſarium? *num.* 324. Quæ ſit forma appellandi ab Electione, *nu.* 215. Pœnæ appellantium ad ſedem Apoſtolicam, & in proba-

tio

tione deficientium, ſi quid oppoſuerint contrà formam Electionis, *num.* 326. Vel contrà Perſonam Electi, *num.* 327. Electio ſuperiorum Regularium, qualiter juxtà Decretum Concilii Tridentini, *Seſſ.* 25. *cap.* 6. *de Reg.* ſit facienda? *numer.* 328. An per Decretum Concilii Tridentini ſit abrogata Decretalis, *Quia propter, de Elect.* quoad Electiones Regularium? *num.* 329. *& ſeqq.* In Electionibus Regularium vota eligentium debent eſſe ſecreta, & quomodo? *num.* 331. *&* 343. *& ſeqq.* An in electione Miniſtrorum Provincialium Ordinis Minorum poſſit fieri aliqua collatio zeli & meriti? *num.* 334. *&* 335. An Regulares in ſuis electionibus teneantur obſervare formam, *cap. Quia propter, de Elect. numer.* 336. *& ſeqq.* Affirmatur de Abbatibus perpetuis, *numer.* 336. Ac de Prælatis Eccleſiarum Regularium, habentium juriſdictionem ordinariam, & generalem, *num.* 337. Secluſo tamen ſpeciali Privilegio, vel conſuetudine legitimè præſcripta, *num.* 338. Nihilominùs Regulares in electionibus non tenentur obſervare apices juris, *num.* 339. Ad alias Regularium electiones ſufficit conſenſus majoris partis, collegialiter præſtitus, *numer.* 340. Ac poſſunt hæ fieri etiam per globulos, *num.* 340. *& ſeqq.* Quomodo fiant electiones Superiorum in Ordine fratrum Minorum? *numer.* 341. Ac præſertim Commiſſariorum Provincialium, Prominiſtrorum, & Cuſtodum, extrà Capitulum eligendorum? *numer.* 342. Electiones Regularium juxtà Concilium Tridentinum debent fieri per vota ſecreta, *num.* 343. Et quidem ſub pœna nullitatis, & inhabilitatis, &c. *numer.* 344. Adeò ut electio ſit nulla, ſi vel unus Electorum votum ſuum publicet permittente Capitulo, *numer.* 345. Secùs ſi id fiat inſcio vel non conſentiente Capitulo, *numer.* 346. Electio per Compromiſſum & quaſi inſpirationem an ſit ſublata quoad Regulares virtute Concilii Tridentini? *num.* 347. *& ſeq.* Electus ante obtentam confirmationem liberè poteſt renunciare Prælaturæ in manibus eligentium, *T.* 6. *num.* 34. Electus ſi moriatur ante confirmationem, non per mortem ejus ſed prioris vacat Prælatura, *num.* 33. Electis antè obtentam confirmationem prohibita eſt adminiſtratio, & qualis? *numer.* 36. *& ſeqq.* Nec valet conſuetudo adminiſtrandi antè obtentam confirmationem, *num.* 38. Non tamen prohibentur fieri Præparatoria, neque ſimplex inſtallatio, *num.* 39. Electus, ſi antè confirmationem ſe adminiſtrationi immiſcere præſumpſerit, privatur jure ex electione ſibi quæſito, *numer.* 40. *& ſeqq.* Caſſanturque omnia ab ipſo geſta, & ipſe redditur ineligibilis ad Prælaturam, *num.* 42. Etiamſi antè Electionem fuiſſet Procurator, vel Oeconomus Eccleſiæ, *num.* 43. Secùs, ſiquidem ſe œconomum fieri procuravit, ſed non adminiſtravit, *num.* 44. Dantur nihilominùs certi caſus, in quibus poteſt electus adminiſtrare antè obtentam confirmationem, & qui ſint? *numer.* 45. *& ſeqq.* Electi in concordia qui dicantur? *num.* 49. Electus in concordia ſimulque valdè remotus à Curia, poteſt adminiſtrare antè ſuam confirmationem, *num.* 48. An hæc conceſſio adhuc ſit in vigore? *numer.* 50. *&* 51. Geſta per Electum in concordia antè ſuam confirmationem an valeant, ſi ipſe ob defectum aliquem poſteà repellatur? *num.* 52. Electus in Summum Pontificem poteſt adminiſtrare antè ſuam Coronationem, *num.* 53. Sicut & Romanus Imperator, *numer.* 54. Electus contrà formam, *cap. Quia propter de Elect.* eſt tutus in conſcientia, ſi nemo ſe ſe opponat electioni, *numero* 275. Poteſtas opponendi crimina in perſonam electi, aut de Beneficio proviſi, requirit ſpeciale mandatum ex parte Procuratoris, *T.* 38. *num.* 90. Eligendorum qualitates quæ? *Tit.* 6. *num.* 204. *& ſeqq.* Hujuſmodi qualitates generatim ſunt tres, ætatis maturitas, gravitas morum, & litterarum ſcientia, *numer.* 204. In eligendis ad Prælaturas, qualis litterarum ſcientia requiratur? *numer.* 205. *& ſeqq.* Quænam aliæ qualitates, præſertim concernentes gravitatem morum requirantur ex parte eligendorum? *numer.* 218. *& ſeqq.* Qualis in eligendis requiratur ætas? *numer.* 210. *& ſeqq.* Ex parte eligendorum requiruntur Thorus legitimus, *num.* 218. Status Clericalis, *num.* 219. Ordo Sacer, & qualis? *num.* 220. Abſentia cenſuræ, atque irregularitatis, *num.* 221. *&* 222. Vera fides, *nu.* 223. *& ſeqq.* Ut quis non ſit infamis, *n.* 226. *& ſeqq.* Utque non ſit privatus voce paſſiva, *num.* 228. Eligendorum aliæ qualitates, *num.* 234. remiſſivè. An poſſit licitè eligi dignus omiſſo digniore, *numer.* 235. *&* 237. *& ſeqq.* Vide *Dignus.* Rejectus ab electione an denuò poſſit eligi? *num.* 229. *& ſeqq.* Eligendus debet eſſe de gremio Capituli, ſaltem de honeſtate, *num.* 233. Eligentes mortaliter peccant, qui niſi quos digniores, & Eccleſiæ magis utiles ipſi judicaverint, ad Eccleſias promovent, *numer.* 238. *& ſeqq.* Eligentes indignum, an & qua ratione priventur jure eligendi? *num.* 251. Hanc pœnam privationis juris eligendi non incurrunt, niſi etiam ſequatur Communis electio indigni, *num.* 257. Et incurritur tantùm pro una vice, *num.* 258. *& ſeqq.* Poſt electionem indigni à majori parte Capitularium factam, poteſt minor pars eligere alium dignum, & quomodo? *numer.* 260. Eligentes indignum an & qualiter incurrant pœnam ſuſpenſionis à Beneficiis? *numero* 262. *& ſeqq.* Quæ ſit pœna eorum, qui eligunt Prælatum in Eccleſia viduata non ſervata forma *in cap. Quia propter. de Elect.* præſcripta? *numer.* 269. *& ſeqq.* Quæ ſit pœna non eligentium intrà tempus à Jure præfixum? *num.* 278. *& ſeqq.* Electores poſt publicatum Scrutinium non poſſunt variare, benè tamen anteà, *num.* 290. *& ſeqq.* Vide *Scrutinium.*

5. Electio per ſortes facta illicita eſt, & invalida, *T.* 21. *num.* 7. *& ſeqq.* Dum fiunt electiones, quomodo, & quando committi, vel devitari poſſit Simonia? *T.* 3. *n.* 134. *& ſeqq.*

R. J. Electio Eccleſiaſtica non admittit Laicum, C. II. R. XXXVII. *num.* 17. Electio non poteſt fieri per compromiſſum, vel extraneo admiſſo, vel uno contradicente eligentium. R. LVI. *n.* 6. Electio nulliter facta repeti poteſt, R. LII. *numer.* 8. Electio valida non vitiatur per invalidam confirmationem, R. XXXVII. *num.* 8. Electiones non recipiunt conditionem de futuro, R. L. *num.* 12. Electio in alternativis cui detur? Vide *Alternativa.* Electus non poteſt ſe ingerere adminiſtrationi, etiam ut œconomus antè confirmationem, C. II. R. LXXXIV. *num.* 5.

ELEEMOSYNA.

2. Eleemoſynam certam dandi pauperibus in genere præſtitum juramentum, an poſſit à paupere aliquo remitti? *T.* 24. *num.* 56.

EMERE, EMPTIO, EMPTOR.

3. Ementes, & vendentes deputati, an & quomodo poſſint cariùs vendere, & minoris emere, *T.* 17. *num.* 425. *& ſeqq.* Emere & vendere qui poſſint, vel debeant? *numer.* 22. *& ſeqq.* Poteſt quivis lege non prohibitus, *ibid.* Lucri cauſa non poſſunt Clerici, *numer.* 23. Nec Adminiſtra-

tores

tores rerum, quas adminiſtrant, *num.* 24. Nec Tutores vel Curatores res pupilli, *num.* 25. Niſi adminiſtratione careant, *num.* 26. Pupilli & minores non poſſunt, *num.* 27. Quid de Rectoribus locorum? *num.* 28. Emere, vel vendere nemo tenetur ordinariè, *num.* 29. Niſi urgeat neceſſitas communis, *num.* 31. *& ſeqq.* Vel bonum publicum, *ibid.* Vendere quis tenetur rem ſuam pro erigendo, vel ampliando Monaſterio? *num.* 35. Et Dominus ſubditum durè tractans, *num.* 37. Ad emendum quando cogi quis poſſit? *num.* 39. Emi & vendi quæ poſſint? T. 17. *num.* 40. Poteſt quævis res humano commercio ſubjecta, *num.* 40. Et quomodo futura, ſeu quæ ſperatur? *num.* 41. *& ſeqq.* Emi vendique non poteſt homo liber, niſi major viginti quinque annis conſentiat, *num.* 45. Nec res ſpiritualis, *num.* 47. Nec venenum malum, *num.* 48. Nec res litigioſa, *num.* 49. Vel univerſitatis, *num.* 50. Turcis vendi non poſſunt arma, annona, &c. *num.* 51.

Emptio venditio quid? & quæ requirat? T. 17. *num.* 2. *& ſeqq.* Eſt contractus bonæ fidei, *num.* 3. Perficitur ſolo conſenſu contrahentium, *num.* 4. Obligat ultrò citròque, *num.* 6. Ejus materia, *numero* 7. *&* 8. Eſt duplex contractus, *num.* 9. Requiritur ad eam verus conſenſus, *num.* 11. Merx, *num.* 12. Et pretium determinatum, *num.* 13. Non requirit certam verborum formam, nec ſcripturam, *num.* 15. Niſi aliter fuerit conventum, *num.* 26. *& ſeq.* Qualis ſit contractus, ſi pro una re datur partim pecunia, partim alia res? *num.* 28. *& ſeqq.* Emptio venditio officiorum, Nominum, hæreditatis & aliorum in ſpecie, *num.* 52. *& ſeqq.* De jure naturali officia publica vendi poſſunt, *num.* 52. *& ſeqq.* Non item de Jure humano, *num.* 55. Niſi adſit conſuetudo, *num.* 56. Vi cujus moderato pretio, dignis & idoneis licitè venduntur, *numer.* 57. Nomina & Jura certa, ac liquida vendi poſſunt, *num.* 58. Non item incerta ac litigioſa, *num.* 59. Potentiori etiam certa vendi nequeunt, *num.* 60. Debita certa an, quando, & à quibus minori pretio emi poſſint? *num.* 61. *& ſeqq.* Quando emi poſſint ab officialibus pecunias debitas adminiſtrantibus? *num.* 64. *& ſeqq.* An debita certa facilis ſolutionis & nullius periculi minoris emi vendique poſſint, pro & contrà diſputatur? *num.* 68. *& ſeqq.* Hæreditas nondum delata certi Teſtatoris adhuc viventis, vendi nequit, *num.* 77. Niſi Teſtator ipſe conſentiat, *num.* 78. Hæreditas incerta cujuſcunque Teſtatoris etiam adhuc viventis ritè venditur, *num.* 79. Etiam illius qui eſt vel Creditor mortuus ſub conditione, ſi me inſtituit hæredem, *nu.* 80. *& ſeq.* Hæreditas delata Teſtatoris jam defuncti, liberè vendi poteſt, *num.* 82. Hæreditatis nomine quæ veniant? *num.* 84. Emptio venditio rei alienæ, *num.* 89. *& ſeqq.* Res aliena etiam furtiva emi poteſt, *ibid.* Dummodo emptor ignoret rem eſſe furtivam, *num.* 90. Vel alienam, *num.* 91. *& ſeq.* Quando venditio rei alienæ eſt valida, tenetur eam venditor tradere, etſi ſciat eam eſſe alienam, *num.* 93. *& ſeq.* In tali venditione rei alienæ acquirit venditor dominium mercis, *num.* 95. *& ſeqq.* Emptor rei alienæ tenetur eam reſtituere, quando neſcit eam eſſe alienam, *num.* 98. Etſi dominus rei pretium expenſum illi non refundat, *nu.* 99. Improbatur mala praxis, *num.* 100. Qui emit rem alienam cum intentione eam reſtituendi domino juſtè prætendit expenſas, *num.* 101. Emptor rei alienæ non ſolum rem ipſam, ſed etiam fructus perceptos reſtituere tenetur, *num.* 102. An teneatur emptor rei alienæ rem reſtituere Domino ſuo, vel poſſit eam iterum tradere venditori, ab eoque repetere pretium, pro & contrà diſputatur? *numer.* 103. *& ſeqq.* Probabilius tenetur eam reſtituere Domino, *numer.* 105. *& ſeqq.* Poteſt tamen reſtituere venditori, ſi indè nullum ſequatur damnum Domino, *num.* 111. Si bona fide jam reſtituit venditori, vel vendidit tertio, ad nihil amplius tenetur, *num.* 112. *& ſeqq.* Quid juris ſi pecunia furtiva, vel alienis pecuniis res emitur? *numer.* 114. *& ſeqq.* Emptio venditio rei pluribus facta quid juris ſecum trahat? *num.* 245. *& ſeqq.* Emptio venditio rerum vitio laborantium & fraudes, ac doli in emptione venditione, *numer.* 172. *& ſeqq.* Vitia, ſeu defectus mercium quadruplicia, *ibid.* Quando emptor de certo vitio interrogat, tenetur venditor illud manifeſtare, *num.* 173. Vitium, vel defectus manifeſtè patens neceſſariò non eſt indicandus, *numer.* 174. Niſi forſan venditor cognoſceret, id ab emptore non obſervari, *num.* 175. Vitium, ſeu defectus circà ſubſtantiam ordinariè manifeſtari debet, *numer.* 146. Ponitur limitatio, *numer.* 147. Vitia circà qualitatem, reddentia merces inutiles ad finem ementis manifeſtare tenetur venditor, *num.* 118. *& ſeq.* Secùs eſt, ſi merces nihilominus æquè vel fermè æquè utiles ſunt ad intentum ementis, *numer.* 180. Vitium in quantitate manifeſtare tenetur venditor, *numer.* 181. Niſi pretium legitimum, vel vulgare eſſet injuſtum, *numer.* 182. *& ſeq.* Proponitur, & ſolvitur objectio circà deceptionem in pondere, & menſura, *num.* 183. *& ſeq.* Si venditor doloſè occultat vitium mercium, tenetur ad recompenſationem damni indè ſecuti, *numer.* 186. Venditor ignorans vitium rei, non tenetur damnum indè ſecutum reſarcire, benè tamen reſtituere id, quantò minoris res empta fuiſſet, *num.* 187. Quid ſi tempore contractûs apponitur conditio de cavendo periculo, vel damno? *num.* 188. *& ſeq.* Emptor quoque ad reſtitutionem tenetur, ſi à venditore ignaro, rem bonam pro mala, argentum v. g. pro ſtanno emit, *num.* 190. *& ſeqq.* Ponitur limitatio, *numer.* 192. Merces in regione una viliſſimæ, in alia ſummo pretio vendi poſſunt, *num.* 193. Qui occultè ſcit venas metalli, &c. poteſt illum currente pretio monere, nec tenetur venditorem monere de theſauro, *num.* 194. An poſſit currente pretio emere, vel vendere, qui ſcit brevi minuendum, vel augendum pretium? *num.* 195. *& ſeqq.* Non poteſt quis vendere alicui paſſuro damnum, ſi habere poteſt emptorem, qui abſque damno emit, *num.* 207. Qui ſcit valorem certæ monetæ minuendum, poteſt eam expendere in ea quantitate, in qua alias expendiſſet, *numer.* 208. Non autem poteſt ob hanc notitiam ſtudio ſegregare & expendere in majori quantitate, *num.* 209. Sciens diſceſſuram Aulam Principis, poteſt domum locare pretio, quo aliàs locaſſet, *numer.* 210. Pariter poſt currente pretio ſua vendere, qui ſcit ob futuram obſidionem ea brevi peritura, ſi aliàs vendidiſſet, *numero* 211. Emptionis venditionis pretium quid, & in quo conſiſtat? *numer.* 116. Eſt duplex, legitimum nempè & vulgare, *num.* 117. Pretium vulgare eſt triplex, infimum nempè, medium, ac ſummum, *numer.* 118. Quolibet horum vendi emique poteſt, *num.* 119. Juſto tantum pretio emi vendique poteſt, *num.* 120. Solvuntur inſtantiæ, *num.* 121. *& ſeqq.* In foro externo toleratur deceptio emptionis, & venditionis, niſi ſit ultra dimidium, *numer.* 123. Parvus exceſſus, vel defectus nec in foro interno nocet, *numer.* 124. Imo nec magnus, ſi pars altera condonat, *num.* 125. Exceſſus ſuprà dimidium præſumptionem donationis in foro externo non admittit, *num.* 126. Etiam res rara, v. g. Gemmæ, aves Indiæ &c. vendi non poſſunt quovis pretio ad libitum, *nu.* 127. *& ſeq.* Pretium rerum augeri non poteſt, ob particularem utilitatem, neceſſitatem & affectionem amantis, *num.* 129. Res viliſſimæ communiter magni æſtimatæ magno pretio vendi poſſunt, *nu.* 130. Pretium juſtè taxatum, ſeu legitimum obligat in utroque foro, *num.* 131. Etiam Clericos, *n.* 132. *& ſeqq.* Atque peregrinos, *n.* 134. Pretium injuſtè taxatum non obligat in foro interno, *n.* 135. Hinc abſque peccato tranſgredi poſſunt, *num.* 136. Vel ſcita fraude per pondera & menſuram juſtam compenſationem facere, *nu.* 137. Etiam immiſcendo mercibus aliam materiam, *num.* 138. In dubio an pretium ſit juſtum, præſumitur tale, *n.* 130. *& ſeqq.*

Emptionis, venditionis pretium ob quas cauſas & circumſtantias augeri, vel minui poſſint, *n.* 141. *& ſeq.* Juſta cauſa augendi pretium eſt damnum emergens, *ibid.* Et lucrum ceſſans, *num.* 142. Dummodo ex venditione, & non aliundè ſequantur, *num.* 143. Lucrum ceſſans, & damnum emergens deductis priùs expenſis debent computari, *num.* 144. Debet de iis moneri emptor, ſi propterea augetur pretium, *n.* 145. Ob ſpecialem affectionem quam venditor habet ad rem, eam carius vendere poteſt, *num.* 146. Non item ob ſpecialem affectionem, vel utilitatem quam de ea habet emptor, *nu.* 148. Raritas mercium & multitudo emptorum, auget pretium, *ibid.* Ob ſolam dilatam ſolutionem licitum quidem eſt rem vendere rigoroſo pretio, *ibid.* Sed non excedente limites juſti pretii, *n.* 130. Niſi adſit periculum perdendi ex toto, vel ex parte pretium, *n.* 151. Periculum damni eſt pretio æſtimabile, *n.* 152. *& ſeq.* Ob illud licet augere pretium, *n.* 155. Modo propterea moneat emptorem, *n.* 156. Solvuntur objectiones, *num.* 157. *& ſeq.* Si in obtinenda ſolutione prævidentur difficultates, labores, vel moleſtiæ, juſtè augetur pretium, *n.* 159. Pariter, ſi ex dilata ſolutione lucrum ceſſans, vel damnum emergens venditori eveniat, *nu.* 160. Approbatur praxis mercatorum, ob dilatam ſolutionem cariùs vendentium, *nu.* 161. Cauſæ minuendi pretium, ſeu vili pretio emendi, ſunt lucrum ceſſans, vel damnum emergens, *num.* 162. Copia mercium, & paucitas emptorum, *num.* 163. Si magna copia mercium ſimul ematur, *nu.* 164. Modus vendendi, ut ſi merces ſub haſta, vel in foro ſcrutatorio venduntur, *num.* 165. Item ob merces ultraneas, *n.* 166. Merces apud Mercatores plus valent quàm apud Proxenetas, & quare? *num.* 168. Ob ſolam anticipatam ſolutionem non eſt licitum rem minus juſto pretio emere, *nu.* 169. *& ſeqq.* Solvitur objectio, *num.* 171. Emptionis venditionis periculum, ac commodum ſeu fructus ex re vendita, T. 17. *num.* 212. *& ſeqq.* Periculum rei venditæ poſt traditionem pertinet ad emptorem, *ibid.* Etiam antè traditionem, ſi venditur res certa in individuo, *num.* 213. Niſi aliter contrahentes ſpecialiter convenerint, *n.* 215. Res Domino ſuo perit, quomodo intelligatur? *n.* 214. Si res ex dolo, vel culpa etiam levi, non item leviſſima venditoris perit, ad eumdem periculum pertinebit, *num.* 216. Idem eſt, ſi venditor fuit in mora tradendi, *num.* 217. Niſi res etiam apud Dominum periiſſet, *n.* 218. Res ante traditionem ex delicto venditoris fiſco addicta venditori perit, *num.* 219. In venditione conditionata periculum ad quem pertinet? *n.* 220. Venditio ad corpus, & ad menſuram quid? *num.* 221. *& ſeqq.* In venditione ad corpus periculum emptoris eſt, *n.* 224. In venditione ad menſuram verò venditoris eſt donec res numeretur, ponderetur, *n.* 225. Fructus & commoda rei venditæ poſt traditionem ad emptorem pertinet, *n.* 226. Fructus pendentes quoque, *num.* 227. Etſi nondum ſolverit, *num.* 228. Fructus poſt contractum provenientes ex re nondum tradita, & ante ſolutionem, vel cautionem &c. ad quem pertineant? *num.* 229. *& ſeqq.* Res duobus in ſolidum vendita, & nulli adhuc tradita dari debet primo emptori, *num.* 245. Si verò ſecundo emptori jam eſſet tradita, ejus manet, *nu.* 246. Venditor tamen punitur pœna falſi, *ibid.* Et primus emptor habet actionem contrà venditorem, ad intereſſe, *nu.* 247. Si prior emptor eſt privilegiatus, acquirit dominium, antè traditionem, reſque reſtitui ei debet, etſi ſecundo emptori jam eſſet tradita, *n.* 248. *& ſeqq.* Si ſecundus emptor conſcius fuit, rem priùs jam eſſe alteri venditam, debet eam priori emptori reſtituere, *n.* 250. Vel compenſationem facere, *num.* 251.

Emptionis venditionis pacta oppoſita, *n.* 252. *& ſeqq.* Emptioni venditioni licitè opponuntur pacta, *ibid.* Pactum legis commiſſoriæ quid? *n.* 253. Et quare ſic dicatur? *n.* 254. Eſt idem ac lex Commiſſoria, *ibid.* Si emptor determinato per pactum tempore non ſolvit, dicitur commiſſa lex, & ſtatim ipſo jure res ad venditorem redit, *num.* 255. Unà cum fructibus, *nu.* 256. Niſi venditor præligat pretium, prout poteſt, *n.* 257. *& ſeqq.* Pactum addictionis in diem quid? & unde? *num.* 259. Si in tempore per pactum determinato, alius emptor meliorem conditionem offert, ipſo Jure res vendita, unà cum fructibus ad venditorem redit, *nu.* 261. Dummodo vere & non doloſè melior conditio offeratur, *nu.* 262. Et eam venditor acceptet, *num.* 263. Illamque prior emptor præſtare nolit, *n.* 254. *& ſeqq.* Tempore intermedio per pactum addictionis in diem determinato, emptor eſt dominus, pertinentque ad illum fructus, *n.* 266. Et pericula, *n.* 267. Si venditio celebrata fuit abſolutè, *nu.* 268. Conditio ſuſpenſiva, non item reſolutiva facit contractum conditionatum, *num.* 269. Pactum addictionis ad diem & legis Commiſſoriæ licitum eſt, *num.* 270. Quid ſit & quotuplex fieri poſſit pactum retrovendendi, ſeu redimendi, *n.* 271. *& ſeqq.* Effectus hujus pacti potiſſimus eſt obligare emptorem ad retrovendendum, ita ut non ſatisfaciat præſtando intereſſe, *n.* 273. *& ſeq.* Obligatus ad factum, an & quando ſatisfaciat præſtando intereſſe? *nu.* 275. Cum pacto retrovendendi emens fit dominus rei, & lucratur fructus, *num.* 276. *& ſeqq.* Fructus pendentes pro rata temporis ſunt dividendi inter emptorem & venditorem, *nu.* 278. *& ſeq.* Ponitur caſus, in quo fructus pendentes ad ſolum venditorem pertinent, *n.* 280. Incrementa & acceſſoria intereà facta emptoris ſunt, *num.* 281. Ad quem pertinet decrementum, pertinere etiam debet incrementum, *n.* 282. *& ſeq.* Pactum retrovendendi in gratiam venditoris utroque jure licitum eſt, *nu.* 284. *& ſeqq.* Solvitur inſtantia, *nu.* 287. Ut licitè fiat hoc pactum, debet abeſſe omnis animus uſurarius, *num.* 288. Signum animi uſurarii eſt, ſi emptor nimis vile pro re det pretium, *n.* 289. Poteſt tamen ordinario juſto dare, *n.* 290. Alia ſigna animi uſurarii ponuntur, *n.* 291. *& ſeqq.* Etiam in gratiam emptoris licitè fieri poteſt emptio venditio cum pacto retrovendendi, *num.* 295. Ponuntur quædam formulæ emendi cum pacto retrovendendi, *nu.* 296. *& ſeq.* Contractus Mohatra, vel Pharatra quid? *num.* 298. Non eſt licitus, *num.* 299. Arrha quid? à quo, & quando detur? *num.* 300. Si datur antè contractum omnino perfectum, in ſignum & ſecuritatem per-

fectionis faciendæ, recedi adhuc poteſt à contractu, ſed tamen qui invito altero diſcedit, arrham perdit, vel duplum reſtituit, *nu.* 301. Contractu completo, & pretio ſoluto reſtitui debet arrha, niſi jam ſit in pretium computata, *n.* 302. Si poſt perfectum jam contractum, ſed antè rem traditam & pretium ſolutum, datur arrha, recedi adhuc poteſt à contractu ſecundum plures, *num.* 303. Eligitur negativa, *n.* 304. *& ſeqq.*

Emptionis venditionis reſolutio, ſeu diſſolutio, *T.* 17. *n.* 415. *& ſeqq.* Variæ cauſæ, ob quas emptio venditio diſſolvitur, *ibid.* Re adhuc integra poteſt emptio mutuo conſenſu diſſolvi, *num.* 416. Quandonam cenſeatur res adhuc eſſe integra? *num.* 417. Quando Contractus ex una ſaltem parte jam eſt completus, ſolo mutuo conſenſu non ampliùs diſſolvitur in foro externo, benè tamen in foro interno, *num.* 418. *& ſeqq.* Contractu emptionis ex utraque parte completo, per mutuum conſenſum non diſſolvitur prior, ſed fit novus, *num.* 420. *& ſeqq.* Contractu completo tenetur venditor tradere rem venditam, nec ſatis fit præſtando intereſſe, *num.* 422. *& ſeq.* Emptionis venditionis deputatus, ut certo & determinato pretio, rem aliquam emat, vel vendat, an poſſit ſibi retinere exceſſum, ſi pluribus vendat, vel minoris emat? *n.* 427. Non poteſt, ſi pretium ſolummodo determinatur, ne excedatur, *n.* 426. Poteſt, ſi Dominus plus non, quàm ſolum determinatum pretium deſiderat, *num.* 427. Tamen contrarium ordinariè præſumitur, *nu.* 428. Non poteſt retinere intuitu laboris & induſtriæ, *n.* 429. Nec quia pro ſe emit, *num.* 430. Quandonam, & qualiter pro ſe emere valeat? *num.* 431. Famuli & famulæ exceſſum pretii retinentes, ordinariè peccant, *n.* 432. Deputati ad emendum certo pretio, regulariter retinere ſibi nequeunt exceſſum pretii, *n.* 433. Deputati ad emendum certo pretio, regulariter retinere ſibi nequeunt exceſſum pretii, *num.* 433. In ſpecie peccant ſartores ad emendum miſſi, *nu.* 434. Niſi Mercatores eiſdem ex ſpeciali ratione vendant, *n.* 435.

5. Emere Chirographum, vel debitum alienum minori pretio, an ſit uſura? *T.* 19. *n.* 102. *& ſeq.*

R. J. Emptor fructus ex re empta, pretio nondum ſecuto, perceptos reſtituere debet venditori, etiam abſque ulla interpellatione, C. II. R. XXV. *nu.* 5. Emptor rei venditæ nondum traditæ, periculum & commoda ſuſcipit, R. LV. *n.* 5.

EMPHYTEUSIS, EMPHYTEUTA.

3. Emphyteuſis quid? & quotuplex? T. 18. *num.* 118. *& ſeqq.* Emphyteuſis undè? *n.* 118. Definitur, *nu.* 119. Eſt contractus nominatus, *ibid.* Et quidem ſtricti juris, *n.* 120. *& ſeq.* Sola res mobilis in Emphyteuſin datur, *n.* 122. Cum tranſlatione dominii utilis, non item directi, *n.* 123. Poteſt concedi vel in perpetuum, vel ad tempus, *n.* 127. De ejus ſubſtantia non eſt ſcriptura, *nu.* 133. *& ſeqq.* Limitatur in Bavaria, *num.* 136. Alia eſt Eccleſiaſtica, alia laicalis, *num.* 128. Alia perpetua, alia temporalis, *ibid.* Emphyteuſis ad vitam alicui conceſſa, vitalitium vocatur; Quid juris circà illam? *num.* 130. Alia eſt hæreditaria, alia non hæreditaria, hæc etiam formalis, item ex pacto & providentia dicitur, *nu.* 131. Emphyteuſis Bavaris ſpecialis aliqua eſt modificata ſeu qualificata, *n.* 132. Emphyteuſis antiqua quid? *nu.* 265. *& num.* 255. Eccleſiaſtica, quid? *num.* 128. Res Eccleſiaſticæ in Emphyteuſin dari poſſunt etiam in perpetuum cum debitis juris ſolemnitatibus, *num.* 260. *& ſeqq.* Quænam requiruntur, ſi Prælatus Emphyteuſim antiquam ad Eccleſiam reverſam denuò concedit in Emphyteuſin? *num.* 262. Dummodo eadem, vel ſimilis exiſtat utilitatis cauſa, *nu.* 263. *& ſeqq.* Emphyteuſis antiqua quæ dicatur? *nu.* 265. Ea, ſi ad Eccleſiam reverſa applicatur menſæ Eccleſiæ, vel Prælati, non poteſt amplius abſque ſolemnitate juris in emphyteuſin concedi, *num.* 266. *& ſeq.* Emphyteuſis Eccleſiaſtica tranſit etiam ad hæredes extraneos, *n.* 236. *& ſeqq.* Illegitimi in ea non ſuccedunt, *num.* 249. Quid de legitimatis? *n.* 250. Emphyteuſin qui, & quid dare, & qui accipere poſſint? *nu.* 138. Quilibet rei ſuæ liberam adminiſtrationem habens in Emphyteuſin poteſt dare, *ibid.* Pupilli, & Minores non poſſunt, *nu.* 138. Neque Curatores, aut Tutores eorum, *num.* 139. In Emphyteuſin accipere poſſunt qui contrahere valent, *num.* 140. Pupilli & Minores ſine conſenſu Tutorum, non poſſunt, neque Clerici, *num.* 141. Quævis res immobilis tam frugifera, quàm infrugifera in Emphyteuſin dari poteſt, *n.* 142. Non item res mobiles, niſi immobili adhæreant, *n.* 122. *& n.* 143. Etiam res Eccleſiaſticæ in Emphyteuſin dari poſſunt, *n.* 144. Emphyteuſin donare, legare, in dotem dare, permutare, oppignorare, quomodò, & quibus poſſit Emphyteuta? *n.* 179. *& ſeqq.* Et quomodo, & quibus vendere? *n.* 174.

Emphyteuſis ſucceſſio, *num.* 223. *& ſeq.* Emphyteuſis laicalis ſub Clauſula, *pro te & hæredibus*, conceſſa tranſit ad omnes quoſcumque hæredes, *n.* 235. De Emphyteuſi Eccleſiaſtica eſt controverſia, *nu.* 226. *& ſeqq.* Emphyteuſis vitalitia quoque ad quoſdam hæredes tranſit, & quomodo? *nu.* 242. Emphyteuſis cum ſpecialibus clauſulis juxtà clauſulas ad hæredes tranſit, *n.* 243. In Emphyteuſi etiam fœminæ ſuccedunt, *nu.* 244. Etiamſi adſit clauſula, *pro te & filiis tuis*, *num.* 245. *& ſeqq.* In Emphyteuſi laicali ſuccedunt illegitimi, ſicut in aliis, *n.* 248. Non item in Eccleſiaſtica, *n.* 249. Quid de legitimatis? *num.* 250. Si hæres Monaſterium ingreditur ſuccedit Monaſterium, & quomodo? *nu.* 251. *& ſeq.* Item, *nu.* 259. Emphyteuſis poteſt prælegari, & quomodo? *n.* 253. *& ſeqq.* Succeſſor tenetur de Emphyteuſi ſatisfacere creditoribus anteceſſoris, ſi Emphyteuſin titulo hæreditario acquiſivit, *num.* 257. Secùs ſi vi primæ inveſtituræ, *n.* 258. Emphyteuſis ſucceſſor, an & quomodo teneatur ſolvere debita anteceſſoris, *nu.* 357. *& ſeq.* Emphyteuſis ex quibus cauſis amittatur, & auferri poſſit à Domino? *num.* 190. *& ſeqq.* Emphyteuſis Dominus directus quas obligationes & Jura habeat? Vide *Dominus directus Emphyteuſis.*

Emphyteuta quis dicatur? T. 18. *n.* 118. Emphyteutæ Jura, *num.* 163. *& ſeqq.* Habet jus utendi, ac fruendi re Emphyteutica, *nu.* 163. Ejuſque incrementis, & augmentis ac quomodo? *nu.* 164. Melioramenta quæ Emphyteuta in re emphyteutica facit vi contractûs finita Emphyteuſi pertinent ad Dominum, *num.* 165. *& ſeq.* Gratis autem facta tenetur Dominus refundere, *nu.* 167. *& ſeq.* Etiamſi contractu jam celebrato inhibuerit Emphyteutæ, ne quid ædificet, vel ne meliorationes indebitas faciat, *num.* 169. Secùs foret, ſi in ipſo contractu cautum eſſet, *num.* 170. Meliorationum non debitarum impenſas repetere valet Emphyteuta, etſi propria culpa Emphyteuſin amittat, *num.* 171. *& ſeqq.* Poteſt Emphyteuta rem Emphyteuticam aliis vendere, *n.* 174. Dummodo priùs id Domino intimet, pretiumque quo vendere velit, indicet, *num.* 175. Si Dominus eodem pretio emere velit, aliis præfertur, *ibid.* Quibus perſonis vendi poſſit Emphyteuſis? *nu.* 176. *& ſeqq.* Poteſt Emphyteuta inſcio, ac invito Domino Emphyteuſin venum exponere, & cum licitatoribus de pretio in eventum tractare, *num.* 178. Poteſt eam abſque conſenſu Domini donare, legare, & in dotem dare, *n.* 179. & quibus? *num.*

num. 180. *& ſeqq.* Debet tamen donatio fieri ſine fraude, *n.* 182. Et donatarius, vel legatarius conſueta onera Domino præſtare, *ibid.* Poteſt Emphyteuta Domino irrequiſito rem cum alio permutare, & quomodo? *num.* 183. *& ſeqq.* Pariter poteſt eam oppignorare, *nu.* 185. Et ad breve tempus locare, *num.* 186. Emphyteutæ obligationes ſunt quatuor, T. 18. *n.* 145. Prima eſt, ut ſervet pacta conventa, *num.* 146. Secunda, ut rem Emphyteuticam meliorem reddat, ſi hac conditione accepit, *nu.* 147. Abſque hac conditione propriis expenſis tenetur eam conſervare in ea bonitate, in qua accipit, *nu.* 148. Quid Juris ſi res emphyteutica tota vel ex parte perit? *num.* 149. *& ſeqq.* Tertia obligatio emphyteutica eſt, ut ſolvat annuum Canonem, *nu.* 125. *& num.* 151. Qui poteſt eſſe magnus, vel parvus? *nu.* 152. Dummodo ſit minor fructibus annuis, *nu.* 153. Si caſu aliquo res emphyteutica tota perit, Canonem ſolvere non tenetur Emphyteuta, *n.* 154. An & quid Emphyteuta de Canone annuo ſolvere, & Domini remittere teneantur? caſu quo res emphyteutica ex parte perit, vel ob ſterilitatem nullos, aut modicos fructus affert? *num.* 155. *& ſeq.* De augmento Canonis. Vide *Canon annuus.* Emphyteuta ob quas cauſas poſſit à Domino emphyteuſi privari? T. 18. *num.* 190. *& ſeqq.* Poteſt privari ſi in emphyteuſi Laicali per triennium, vel in Eccleſiaſtica per biennium non ſolvit Canonem, *num.* 191. Etiam ante ſententiam Judicis, *n.* 192. Dummodo Dominus declaret, quòd privare velit, *nu.* 193. Propria tamen authoritate non poteſt Emphyteutam à poſſeſſione repellere, *nu.* 194. *& ſeq.* Emphyteuta caducitatem non incurrit, ſi Canonem omittit ſolvere, quia alia ratione Dominus eidem tantumdem debet, *num.* 196. Vel quia ob ſterilitatem aliamve cauſam à ſolvendo excuſatur, *n.* 197. Item, ſi non ſolvit ex ignorantia, *nu.* 198. Vel ſi obtulit, & Dominus non acceptavit, *num.* 199. Emphyteuta Eccleſiaſticus debito tempore Canonem non ſolvens poteſt purgare moram, *num.* 200. An idem poſſit Laicalis? *num.* 201. *& ſeqq.* Emphyteuta rem emphyteuticam abſque debitis juris conditionibus vendens, perdit jus ſuum, *num.* 206. Si rem venditam actualiter tradat, non obſtante quòd dicat, ſe vendere ſalvo jure Domini, *num.* 207. Limitatur in venditione invalidè facta, *num.* 208. *& ſeqq.* Ob alienationes alias, quas facere licitè poteſt, emphyteuſin non perdit, *num.* 210. Benè tamen ob deteriorationem notabilem, *num.* 211. Non item modicam, *n.* 212. *& ſeqq.* Emphyteutæ ſucceſſor an, & quando teneatur ſolvere debita anteceſſoris? *n.* 257. *& ſeqq.*

EMPONEMATA.

3. Emponemata quid? *T.* 18. *n.* 172.

ENS.

2. Non entis nullæ ſunt qualitates, *T.* 19. *n.* 43.

EPICHEIA.

1. Epicheia quid? *T.* 2. *n.* 378. Et quomodo differat ab interpretatione legis? *n.* 379. Eſt quandoque locus Epicheiæ, *n.* 380. *&* 381.

EPILEPTICI.

R. J. Epileptici removentur à miniſterio altaris, C. II. R. LXXXIII.

EPISCOPATUS, EPISCOPUS.

1. Epiſcopatu non datur major ordo in Eccleſia, *T.* 5. *num.* 49. Epiſcopatus eſt ordo propriè dictus, *T.* 11. *num.* 26. Reducitur juxtà Theologos ad Ordinem Sacerdotii, *num.* 26. *&* 27. Ordo Epiſcoporum quadripartitus eſt, & quomodo? *n.* 28. Epiſcopatus confertur die Dominico, vel Natalitio Apoſtolorum, *num.* 34. Epiſcopatus, an poſſit eodem die recipi cum ſacerdotio? *T.* 11. *num.* 165. Epiſcopatûs renunciatio poteſt dupliciter fieri, nempè quoad locum tantùm, & quoad locum, & dignitatem ſimul, *T.* 13. *num.* 3. Ad Epiſcopatum ut quis eligi poſſit, debet ſaltem eſſe ſubdiaconus, *T.* 14. *num.* 10. Ac ſucceſſivè receptis aliis ordinibus intrà trimeſtre, poſt obtentam confirmationem conſecrari, *n.* 11. Reſpondetur ad jura quæ ſex menſes præſcribunt, *ibid.* Epiſcopatus inſtituit Eccleſia Romana, *T.* 31. *n.* 74.

Epiſcopus an poſſit per Procuratorem emittere profeſſionem fidei? T. 1. *n.* 186. *&* 187. Epiſcopi habent facultatem faciendi nova ſtatuta pro ſuis ſubditis, *T.* 2. *num.* 69. *& ſeqq.* Statuta eorum an ſint perpetua, vel expirent morte Conditoris? *num.* 70. Poteſtas condendi ſtatuta competit etiam Epiſcopo confirmato, licet nondum conſecrato, *nu.* 71. Poteſt ea Epiſcopus regulariter ferre ſine conſenſu Capituli, *num.* 72. Exceptis certis caſibus, & quibus? *num.* 73. Epiſcopus an poſſit in ſua Diœceſi quod poteſt Papa in toto mundo? *nu.* 77. *&* 78. Epiſcopi poteſtas eſt à Deo, & quomodo? *n.* 79. Epiſcopi ſucceſſerunt in locum Apoſtolorum, *nu.* 80. Epiſcopi cur non poſſint condere leges contra Jus Canonicum, ſicuti Principes S. R. J. contra Jus Civile? *num.* 81. *& ſeqq.* Cautela pro Epiſcopis cupientibus, ut Clerici Statui Principum ſæcularium ſe conforment, *T.* 2. *num.* 310. *& nu.* 333. *& ſeqq.* Epiſcopi ſucceſſerunt in locum Apoſtolorum, & quomodo? *T.* 31. *num.* 76. Epiſcopus diſpenſare quoad ſacros Canones, Conſtitutiones Apoſtolicas, & Decreta Conciliorum Generalium regulariter nequit, *T.* 2. *nu.* 463. *& ſeqq.* Epiſcopi ſunt Canonum Magiſtri & Cuſtodes, *n.* 464 Epiſcopus poteſt abſolvere ab excommunicatione, ubi hoc ei non reperitur prohibitum, non autem diſpenſare, *num.* 465. Dantur nihilominus caſus, in quibus poſſunt Epiſcopi diſpenſare circa ſacros Canones &c. *num.* 463. *&* 466. Uti quando ipſis id expreſsè conceditur, vel ſaltem in Canone ſimpliciter dicitur poſſe diſpenſari, *nu.* 467. *& ſeq.* Item ob cauſam magnæ neceſſitatis, ſitque periculum in mora &c. *num.* 470. Et vi conſuetudinis legitimè præſcriptæ, *num.* 471. Et in caſibus frequenter occurrentibus, *num.* 472. Et ſi materia ſit levis, *n.* 473. Et quoties dubium eſt, an caſus indigeat diſpenſatione, *num.* 474. Poteſtas diſpenſandi in dictis caſibus conceſſa Epiſcopis, eſt ordinaria, *num.* 475. Ac proin ſede vacante competit Capitulo, *numer.* 475. *&* 476. Caſus ſpecifici, in quibus ex conceſſione Juris Communis poſſunt diſpenſare Epiſcopi, ſunt multi, *num.* 477. Epiſcopus ſcienter promovens inhabilem, an cenſeatur ipſo facto diſpenſare cum inhabili, v. g. ad Ordines ſuſcipiendos, *num.* 483. Epiſcopi an debeant ad alium Epiſcopatum poſtulari, vel eligi? *T.* 5. *num.* 37. *& ſeqq.* Et quid de Epiſcopis Titularibus? *num.* 40. Epiſcopi Titulares qui? *ibid.* Appellantur etiam *ſuffraganei*, & cur? *ibid.* Sunt ad alium Epiſcopatum poſtulandi, non eligendi, *num.* 41. *& ſeqq.* Sunt veri Epiſcopi, *n.* 41. Habentque votum deciſivum in Concilio Generali, *nu.* 42. Qualiter careant Clero, & populo Chriſtiano? *num.* 43. Epiſcopi Titulares nequeunt ordinare ſuum familiarem, *T.* 11. *nu.* 103. Epiſcopi olim dicebantur Presbyteri, *T.* 6. *n.* 6. In Epiſcopis exoptanda eſt ſcientia eminens, *num.* 207. Sed competens, ſeu ſufficiens toleranda, *nu.* 208. In Epiſcopum nullus poteſt eligi, niſi qui jam compleverit trigeſimum annum ætatis, *T.* 5. *num.*

num. 58. Epiſcopi electi Confirmatio, ſpectato jure Communi, pertinet ad Archi-Epiſcopum, Tit. 6. n. 321. Tamen per Concordata Germaniæ reſervatur ſummo Pontifici, num. 322. Legati à latere poſſunt ex officio ſuo confirmare electiones Epiſcoporum, & quid juxtà Concordata Germaniæ? T. 30. num. 39. Epiſcoporum tranſlatio ſolâ Papæ authoritate fit, T. 7. num. 3. Ea connumeratur inter majores Eccleſiæ cauſas, ibid. Epiſcopus propria authoritate de ſua Eccleſia tranſiens ad aliam, carebit utraque, num. 4. Non quidem ipſo jure, ſed per ſententiam, n. 5. Etiamſi ſit confirmatus duntaxat, n. 6. Epiſcopi tranſlatio regulariter fit à minore ad majorem Eccleſiam, n. 7. Fallit hoc ob cauſas peculiares, n. 8. Cauſæ transferendi Epiſcopos generatim ſunt duæ, num. 9. Videlicet cauſa utilitatis, num. 10. Et cauſa neceſſitatis, num. 11. Ob hanc etiam fit tranſlatio Sedium Epiſcopalium, ibid. Effectus tranſlationis Epiſcopi quales? num. 12. Epiſcopus eſt verus ſponſus Eccleſiæ ſuæ? T. 7. num. 18. Conjugium ſpirituale Epiſcopi cum Eccleſia, quando cenſeatur initiatum, ratum & conſummatum? ibid. Papa poſt Chriſtum eſt ſponſus Eccleſiæ univerſalis; alii Epiſcopi ſunt ſponſi Eccleſiarum particularium, num. 33. Epiſcopus invitus an ab una Eccleſia ad aliam poſſit per Papam transferri? T. 7. num. 19 & ſeqq. Epiſcopus confirmatus, & nondum conſecratus, nequit transferri invitus, num. 19. Major difficultas eſt de Epiſcopo conſecrato, de qua referuntur tres ſententiæ, num. 20. uſque ad num. 33. Papa quando intelligatur transferre Epiſcopum ex cauſa publica? Vel potiùs ob favorem perſonæ? num. 25. Epiſcopus nolens conſentire tranſlationi per Papam factæ, poteſt abſolvi à vinculo prioris Eccleſiæ, non tamen invitus alteri alligari, num. 30. & ſeqq. Epiſcopus tranſlatus contrahit novum ſpirituale conjugium, cum Eccleſia ad quam transfertur, numer. 32. & ſeqq.

Epiſcopo tranſlato in Curia, ſeu Conſiſtorio Papæ, an in continenti cenſeatur prior ſedes Epiſcopalis vacare? T. 7. num. 34. & ſeqq. Affirmatur, quando Epiſcopus transfertur ſciens, & volens, num. 35. & ſeqq. Ac refertur Decretum Sacræ Congregationis deſuper emanatum, numer. 36. Idemque probatur rationibus, num. 37. & 38. Ac ſolvuntur contraria, num. 39. & 40. Diſparitas quoad Epiſcopum tranſlatum & Epiſcopum noviter ordinatum circa vacationem præhabitorum Beneficiorum, num. 40. Si transfertur Epiſcopus abſens, & ignorans, non vacat prior Eccleſia, antè præſtitum à tranſlato conſenſum, num. 41. Niſi ſecùs exprimatur, num. 42. Aut niſi tranſlatio fiat ob publicam cauſam, & non favore perſonæ? num. 43. Epiſcopus tranſlatus an ſecum poſſit aſportare fructus prioris Epiſcopatûs, ac res ex ipſis emptas? num. 44. & ſeqq. Poteſt deferre ſecum fructus jam perceptos, numer. 47. Ac bona mobilia acquiſita in priori Eccleſia, ſeu ex ejus fructibus comparata, dummodo hoc nondum deſtinaſſet illi Eccleſiæ, num. 48. & 49. Tenetur tamen relinquere fundos prioris Eccleſiæ benè inſtructos, num. 50. Ac in locum demortuorum animalium, vel arborum alia ſubſtituere, ibid. Epiſcopus non eſt Dominus poſſeſſionum ſuæ Eccleſiæ, ſed adminiſtrator, & quaſi uſufructuarius, numer. 51. Solvuntur contraria, numer. 52. & ſeqq. Fructus pendentes, & inexacti, an pertineant ad Epiſcopum tranſlatum pro rata temporis? numer. 55. & ſeqq. Quid cenſendum de Conſtitutione Julii: *Cum ſicut*, num. 46. & 53. ac ſeqq. Epiſcopus nequit renunciare Epiſcopatui ex cauſa ingrediendi Religionem, Tit. 9. num. 21. Sex ſunt cauſæ reſignandi Epiſcopatum; num. 35. Epiſcopi poteſtas an & quando propter ſuam negligentiam devolvatur ad Archiepiſcopum? T. 10. num. 9. & ſeqq. Enumerantur plures caſus, in quibus Jure ſic diſponente, per Archiepiſcopum ſuppletur negligentia Epiſcopi, numer. 17. & ſeqq. Epiſcopi exempti negligentia ſuppletur tantum per Papam, numer. 34. Per quem ſuppleatur impotentia Epiſcopi excommunicati? num. 35. & 36. Vel ab hoſtibus capti, numer. 37. Aut in amentiam lapſi, &c. numer. 38. & ſeqq. Epiſcopi tenentur ad corrigendos ſubditorum exceſſus diligenter intendere, numer. 40. Et Epiſcopo negligente notoria crimina emendare, eadem Archiepiſcopus liberè corrigit, ac punit, num. 21. Epiſcopi ſubditus quoad Ordines recipiendos quatuor modis quis cenſeatur; & quibus? T. 11. numero 78. & ſeqq. Vide *Ordinari*. Epiſcopus quilibet poteſt ſuis ſubditis concedere Litteras Dimiſſorias, numer. 118. Etiam ille qui poteſt ordinare Clericum ratione triennalis familiaritatis, &c. numer. 19. Epiſcopus quando cenſeatur in remotis agere, numer. 127. Epiſcopus ordinans alienum ſubditum cum Dimiſſoriis, non poteſt cum eo diſpenſare quoad Interſtitia, num. 153. Sed iſtud ſpectat ad Epiſcopum reſpectu ſuorum ſubditorum, numer. 154. Epiſcopus ſcienter quempiam ordinans antè legitimam ætatem, ſuſpenditur à Collatione omnium Ordinum, num. 174. & 177. Non autem ab alio actu Ordinum, num. 175. Nec eſt ipſo jure ſuſpenſus, ſed per ſententiam ſuſpendendus, numer. 176. Epiſcopus conferens infanti primam Tonſuram, eſt ſuſpenſus duntaxat à collatione Clericalis Tonſuræ, & cur? numer. 178. Epiſcopus ordinans quempiam extrà tempora abſque diſpenſatione, cui pœnæ ſubjaceat? numero 181. Num à ſuſpenſione illa, quam ordinatus extrà tempora de facto ipſo jure incurrit, poſſit Epiſcopus abſolvere, num. 183. & 184. Epiſcopus ſuſpenſus à Collatione certi Ordinis, poteſt conferre minorem non autem majorem ordinem, nu. 182. Quæ ſint pœnæ Epiſcopi ordinantis alienum ſubditum? num. 185. Epiſcopus conferens cuipiam ordinem ſacrum non habenti Titulum ſuſtentationis, tenetur eidem providere de alimentis, donec Beneficium conſequatur, numer. 191. Et quid, ſi talis Epiſcopus moriatur, vel plures ordinaverint eumdem abſque Titulo? num. 192. Fallit iſtud in nonnullis caſibus, num. 193. & 194. Pœna Epiſcopi ordinantis aliquem ſine Titulo cum Pacto, ne alimenta exigat, & ſic ordinati, quæ? numero 196. Quæ ſit pœna Epiſcopi conferentis cuipiam duos ſacros ordines eodem die? numer. 205. Epiſcopus poteſt dupliciter renunciare Epiſcopatui, T. 13. numer. 2. Epiſcopus ſimpliciter renuncians, an in dubio cenſeatur renunciaſſe loco tantùm, vel loco & dignitati ſimul? num. 3. Qui renunciavit Epiſcopatui, quoad locum tantùm, poteſt conferre ordines etiam majores, numer. 4. Dummodo ſit rogatus ab alio Epiſcopo, num. 5. Renuncians Epiſcopatui quoad locum & dignitatem ſimul nequit licitè Ordines ſacros conferre, num. 6. Benè tamen Ordines minores de licentia alterius Epiſcopi, num. 7. Quid juris, ſi quis ordinetur ab Epiſcopo excommunicato, numer. 8. & ſeqq. Epiſcopus an poſſit diſpenſare, ut præficiendus Abbatiæ non ſit Presbyter, T. 14. numer. 15. Epiſcopus diſpenſat cum illegitimis quoad Ordines minores, ac Beneficium ſimplex, T. 17. num. 9. & ſeqq. Non poteſt Epiſcopus cum illegitimo diſpenſare quoad pluralitatem Beneficiorum ſimplicium, num. 14. Epiſcopus an poſſit diſpenſare cum illegitimis

virtute Concilii Tridentini, quando eorum illegitimitas eſt occulta, num. 23. & ſeqq. Epiſcopus an aliquando poſſit diſpenſare cum corpore vitiatis, & contracta inde irregularitate, T. 20. nu. 36. & 38. Epiſcopus poteſt Generalem Vicarium conſtituere etiam abſque conſenſu Capituli, T. 28. numer. 64. Ac ordinariè tenetur eum conſtituere, num. 65. & 66. Poteſt etiam binos Vicarios Generales conſtituere, numer. 67. Non tamen eligere Laicum in Vicarium Generalem, num. 68. & 69. Epiſcopus ſi procedat *tanquam ſedis Apoſtolicæ Delegatus*, utitur juriſdictione delegata, non ordinaria, T. 29. numer. 35. & 36. Epiſcopus procedens etiam tanquam ſedis Apoſtolicæ Delegatus an cenſeatur uti juriſdictione ordinaria, vel delegata, num. 37. & 38. Epiſcopus poteſt delegare cauſam ſimplici Clerico, cæteroquin idoneo, T. 29. numer. 72. & 73. Epiſcopus non poteſt laico delegare cauſam ſpiritualem, nec criminalem Clericorum, nu. 88. Et probabilius nec cauſam civilem, ſeu temporalem Clericorum, num. 89. Solvuntur contraria, num. 90. & 91. Epiſcopi nomine veniunt Archiepiſcopi, Primates, & Patriarchæ, T. 31. num. 16. Limitatur hoc in odioſis, & materia correctoria, num. 17. Appellatione Epiſcopi non venit propriè, niſi in Epiſcopum conſecratus, num. 18. Non item electus in Epiſcopum, & confirmatus, numer. 19. Niſi loquendo in illis quæ ſpectant duntaxat ad juriſdictionem, num. 20. Epiſcoporum appellatione quoad concernentia eorum juriſdictionem, aliquando veniunt ſoli Epiſcopi, num. 21. & ſeqq. Aliquando etiam inferiores Prælati, juriſdictionem quaſi Epiſcopalem habentes, numer. 25. Idque exemplificatur, num. 25. & 26. Epiſcopi nomine an veniat Vicarius Generalis, ac Delegatus Epiſcopi? num. 27. Epiſcopi nomen eſt antiquiſſimum & idem ſignificat, ac ſuperintendens, num. 64. Epiſcopi poteſtas generatim eſt duplex, nempè poteſtas ordinis, & poteſtas Juriſdictionis, & in quo conſiſtant? T. 31. numer. 61. & 66. Epiſcopi non ſolum habent juriſdictionem ordinariam, ſed etiam imperium mixtum, & merum, num. 67. Poteſtas ordinis confertur Epiſcopis immediatè à Deo, num. 68. An idem dicendum ſit de poteſtate Juriſdictionis? ibid. & ſeqq. Juriſdictio Epiſcopalis ſecundùm ſe ac in generali, eſt inſtituta à Chriſto, num. 70. Et ab eodem immediatè collata Divo Petro, cæteriſque Apoſtolis, num. 71. Sed cum diſcrimine, & quali? num. 72. Epiſcoporum Juriſdictio, prout reſpicit has vel illas perſonas, ſeu Eccleſias &c. immediatè provenit à Papa, num. 73. & ſeqq. Epiſcopus poteſt in ſua Diœceſi quod Papa in tota Eccleſia, & quomodo? num. 77. Debet Epiſcopus juſtam cenſuram, quam inferior ordinarius in ſibi ſubjectum tulit, obſervare, nec eam ſine hujus præſcitu relaxare, & cur? n. 78. & 79. Quid ſi ſubditus inferioris conqueratur Epiſcopo ſe injuſtè excommunicatum fuiſſe? n. 80. An valeat abſolutio per Epiſcopum data irrequiſito ordinario inferiore? num. 81. Epiſcopi poteſtas ad quæ in ſpecie ſe extendat? remiſſivè, nu. 82. Epiſcoporum jura ſpectant vel ad legem Diœceſanam, vel ad legem juriſdictionis, n. 83. Quæ ſunt valde diverſa, n. 84. & ſeqq. Vide *Lex*. Epiſcopis olim fuerunt ſubjecta omnia Monaſteria, omneſque Monachi, n. 107. Hodiè tamen plerique ordines Regulares ſunt exempti, n. 108. Exceptis certis caſibus, in quibus Regulares exempti ſubſunt juriſdictioni Epiſcoporum, & cur? n. 109. Ejuſmodi caſus quot enumerentur à Doctoribus? num. 110. & ſeqq. uſque ad nu. 142. Epiſcoporum juriſdictioni ſubſunt Apoſtatæ, & Ejecti à Religionibus, n. 120. Epiſcopus componit controverſias omnes de præcedentia in Proceſſionibus inter Regulares, num. 130. Epiſcopis ſubjiciuntur Regulares in omnibus quæ ſunt ordinis Epiſcopalis, n. 131. Epiſcopi habent juriſdictionem ſuper Regulares, quomodolibet exemptos in concernentibus curam animarum, quam exercent, n. 132. & ſeqq. Epiſcopi poſſunt prohibere, ne ſæculares, vel Religioſi privatis in domibus Miſſas celebrent, n. 135. Ex juſta tamen cauſa poſſunt id concedere, n. 136. & ſeqq. Epiſcopi tenentur Clauſuram ſanctimonialium reſtituere, aut ubi inviolata eſt conſervare, num. 41. & 42.

2. Epiſcopus proprius Clerici delinquentis eſt Judex, coram quo Clericus delinquens conveniri debet, T. 1. nu. 90. Non Epiſcopus alterius Diœceſis, nec ſæcularis, num. 91. Epiſcopus proprius Clerici conveniendi cenſetur quis pluribus modis, videlicet ratione domicilii, n. 92. Ratione Beneficii, num. 93. & 94. Ratione contractûs, delicti, ac rei ſitæ in ejus Epiſcopatu, nu. 95. Epiſcopi appellatione qui omnes veniant? nu. 96. Epiſcopus eſt ordinarius Judex Clericorum, adeo ut etiam Clerici Eccleſiarum Cathedralium & Collegiatarum in prima inſtantia coram illo ſint conveniendi, n. 97. Niſi tales habeant ſpeciale privilegium, nu. 98. Aut conſuetudinem in contrarium, ut in Germania reſpectu Eccleſiarum Cathedralium, n. 98. & 99. Quid, ſi Epiſcopus avocet cauſam ſuo Vicario Generali agitatam? T. 2. n. 121. Epiſcopi poſſunt in ſuis Diœceſibus inſtituere feſta de præcepto, etiam ab exemptis obſervanda, T. 9. n. 12. & 15. Epiſcopus an poſſit Laico concedere licentiam exhumandi corpus occiſi, ut conſtet de corpore delicti, abſque irregularitate? T. 20. n. 172. Epiſcopo jubente, an poſſit examen Clerici contrà Laicum fieri per Judicem ſæcularem, n. 177. & 178. Epiſcopus eſt ordinarius totius Diœceſis, T. 20. nu. 434. Epiſcopus in cauſis Eccleſiaſticis citans teſtes Laicos ſuæ Diœceſis, non indiget litteris *mutui compaſsûs*, & cur? ibid. Epiſcopus receptus in teſtem jurat non tactis, ſed poſitis antè ſe Evangeliis, num. 491. Epiſcopi & Perſonæ illuſtres poſſunt ſententiam per alium recitare, T. 27. n. 60. Epiſcopus poteſt in quolibet loco non exempto ſuæ Diœceſis ſedere pro tribunali, n. 63.

3. Epiſcopi non comprehenduntur ſub ulla ſententia ſuſpenſionis, aut Interdicti, niſi exprimantur, T. 1. num. 16. Benè tamen ſub excommunicatione, num. 17. Eorum vitæ honeſtas deſcribitur à Sancto Apoſtolo, num. 35. Epiſcopi non poſſunt ſervire Regibus, & Principibus ſæcularibus, ſine licentia Papæ, T. 4. num. 49. Epiſcopus ſemper poteſt habere, & invitos compellere duos Canonicos ad ſibi inſerviendum, T... num. 152. & ſeq. Epiſcopi non poſſunt celebrare in loco non ſacro, nec aliis celebrandi licentiam dare, T. 41. num. 3. & ſeqq. Quid circà infirmos poſſint? num. 15. Epiſcopus an & quomodo poſſit diſpenſare ſuper pluralitate Beneficiorum? T. 5. num. 258. & ſeqq. Epiſcopus qualem poteſtatem habeat in cauſas pias, ac Religioſas? T. 36. num. 5. & ſeqq. Epiſcoporum cauſæ præſertim criminales graviores contrà eos per ſolum Papam cognoſci & terminari poſſunt, T. 4. num. 32. Epiſcopi juriſdictio in Regulares exiſtentes in Parochia, T. 37. num. 10. Epiſcopus in materia Aſyli eſt Judex, T. 49. num. 193. & ſeqq. Quomodo procedere debeat? ibid. In dubio debet judicare pro immunitate, num. 200. Epiſcoporum Reſidentia, & non Reſidentium pœna. Vide *Reſidentia Epiſcoporum*.

4. Epiſcopi poteſtas diſpenſandi ſuper impedimentis matrimonii. Vide *Diſpenſandi poteſtas &c.* Epiſcopus urgente neceſſitate diſpenſare poteſt in lege Eccle-

Eccleſiaſtica, A. *num.* 17. Epiſcopus in praxi quomodo pro foro externo ſuper impedimentis Matrimonii diſpenſare poſſit, & debeat? Vide *Praxis capiendi informationem & diſpenſandi per Epiſcopum.* Epiſcopus in Praxi quomodo pro foro interno diſpenſare poſſit, & debeat? Vide *Praxis concedendi & expediendi diſpenſationem per Epiſcopum pro foro interno.* Epiſcopi à Papa vocantur fratres, A. *n.* 304. Sunt ſucceſſores Apoſtolorum, *ibid.*

5. Epiſcopi an & quando valeant diſpenſare in Irregularitate proveniente ex homicidio, vel mutilatione. Vide *Diſpenſatio irregularitatis ex homicidio, vel mutilatione.* Epiſcopi cenſurâ ligare non valent Reges, & Imperatores, *T.* 39. *num.* 20. Epiſcopi in Generali ſententia ſuſpenſionis, aut interdicti non comprehenduntur, *numer.* 19. Epiſcopi Principes S. R. J. an & quomodo decernere poſſint pœnam ſanguinis abſque irregularitate? *T.* 12. *num.* 95. *& ſeqq.* Epiſcopi ſunt Judices in cauſa hæreſis ſuorum Diœceſanorum, *Tit.* 7. *num.* 435. Etiam Regularium, *numer.* 437. Sunt Inquiſitores nati, *num.* 447. Gaudentes omni facultate Inquiſitorum, ubi officium non viget, *num.* 449. Epiſcoporum exceſſus, *T.* 31. *num.* 2. *& ſeqq.* Præſertim contrà Regulares exemptos, *num.* 6. *& ſeqq.* Epiſcopus circa omnia peccata, & ſcelera Judex eſt, *T.* 16. *num.* 42.

R. J. Epiſcopi non corrigentes delicta reprehenduntur, C. II. R. XLIII. *num.* 10. Epiſcopis non licet ordinare alienos Diœceſanos ſine licentia ordinarii, nec conſecrare alienas Eccleſias &c. R.LXIV. *numer.* 5. Epiſcopus bis vel ſæpius in anno viſitans, ſemper exigere poteſt procurationem, R.LXXXIII. *num.* 5. Epiſcopus locum à ſe ad fidem converſum proſcribit, contrà Epiſcopum loci, qui illum convertere neglexit, C. II. R. II. *nu.* 14.

EPISTOLA.

2. Epiſtola quid? *T.* 22. *num.* 136. Epiſtola acceptata, & retenta abſque eo, quòd quis expreſsè ei contradicat probat contra acceptantem pro ſcribente, *num.* 193.

EPITHOGIUM.

3. Epithogium, ſeu Tabardum foderatum, quid? *T.* 1. *nu.* 109.

ERECTIO.

3. Erectio Beneficiorum. Vide *Beneficiorum erectio.* Erectio Parochiæ novæ quomodo fieri poſſit, ac debeat? *T.* 48. *n.* 13. *& ſeqq.*

EREMITÆ.

3. Eremitæ qui? *T.* 1. *num.* 20. *& ſeqq.* An & quando veniant nomine Clericorum? *ibid.* An gaudeant immunitate Eccleſiæ? *T.* 49. *n.*

ERRARE, ERROR.

1. Error latinitatis manifeſtus vitiat Reſcriptum, *T.* 3. *numer.* 212. *& ſeqq.* Idque ob præſumptionem falſificationis, *num.* 213. Dummodo non ſit omnino levis, *num.* 214. Nec aliundè pateat de veritate litterarum Apoſtolicarum, *num.* 215. In teſtamentis & aliis inſtrumentis, error latinitatis non præjudicat, *num.* 216. Et quæ ratio diſparitatis inter hæc & Reſcripta Apoſtolica? *numero* 217. Error communis jus tribuit, idque exemplificatur, *num.* 234. *&* 261.

2. Error communis jus facit, *T.* 1. *n.* 197. *& ſeq.* Error & dolus in quo differant? *T.* 14. *n.* 5. Errantis nullus eſt conſenſus, *n.* 7. Error facti excuſat, *T.* 20. *n.* 331. Error communis jus tribuit, & quando? *T.* 22. *n.* 265. 269. *&* 272. Explicatur textus in *l. Barbarius, ff. de Offic. Prætor. ibid.* Error communis nihil operatur, quando error eſt ſubſtantialis, *n.* 272. Error juris an impediat bonam fidem, atque præſcriptionem? *T.* 26. *n.* 67. *& ſeqq.* Vide *Juris Ignorantia.*

3. Error communis præbet titulum præſumptum, *T.* 31. *nu.* 210. Supplet poteſtatem juriſdictionis, ſed non ordinis, *T.* 43. *n.* 3.

4. Error communis facit jus, *T.* 3. *num.* 75. Non item privatus, *n.* 76. Quando obſit ſponſalibus? *T.* 1. *n.* 12. Error communis circa Parochum, validum facit matrimonium, *T.* 3. *n.* 75. *& ſeqq.* Error quando invalidet matrimonium, *T.* 1. *num.* 342. *& ſeq.* Error eſt multiplex, *ibid. & num. ſeq.* Error circa perſonam facit Matrimonium nullum, *n.* 344. Non item error circà qualitatem, aut fortunam, *n.* 345. Niſi redundet in perſonam, *n.* 346. Aut qualitas deducatur in conditionem, *nu.* 348. Quod in foro externo non creditur, niſi probetur, *ibid.* Quid de foro interno, *n.* 349. Error in ſupplicatione circà nomen & cognomen Oratorum de jure non vitiat diſpenſationem, A. *num.* 210. Benè verò de ſtylo Curiæ, *ibid.* Maximè quando diſpenſatur in forma pauperum, *num.* 211. Niſi error tantum eſſet in minutis, *nu.* 212. Error in nomine Diœceſis vitiat diſpenſationem, *n.* 213. Si Oratores ſunt diverſæ Diœceſis debet utraque exprimi, *ibid.* Error circà locum, vel patriam Oratorum non invalidat diſpenſationem, niſi petatur ob anguſtiam loci, *nu.* 214. Circa impedimentum verò, vel gradum invalidat illam, *n.* 215. Niſi gradus propinquior expreſſus eſſet loco remotioris, *n.* 216.

R. J. Errantis nullus eſt conſenſus, C. II. R. XLIII. *n.* 12. Error differt ab ignorantia, C. II. R. XIII. *num.* 2. Error grammaticalis, vel ſtyli curiæ vitiat reſcriptum, C. II. R. XXXVII. *n.* 14.

ERUBESCERE.

2. Erubeſcimus ſine textu loqui, *T.* 2. *n.* 214.

ET.

3. *Et*, Dictio, ſumitur ſubindè pro *vel*, & è contrà, *T.* 9. *n.* 47.

ETIAM.

1. *Etiam*, hæc particula eſt augmentativa & implicativa præcedentium, *T.* 29. *n.* 37.

3. *Etiam*, dictio eſt augmentativa, & implicativa, *T.* 9. *n.* 47.

EUCHARISTIA.

1. Euchariſtiam poteſt ſolus Sacerdos conficere, *T.* 1. *num.* 136. Euchariſtiæ Sacramentum publicè adorandum proponere an liceat Regularibus? *T.* 31. *n.* 138. *&* 139.

3. Euchariſtiæ Sacramentum diligentiſſimè ſub clavibus cuſtodiri ſeverè præcipitur ſub pœnis, *Tit.* 44. *nu.* 1. Ad illud qui confugiunt, gaudent jure aſyli, *num.* 1.

EVICTIO.

3. Evictio quid? *T.* 17. *num.* 362. Quàm primùm lis movetur ad rem evincendam tenetur venditor emptorem defendere, litemque aſſumere, *numer.* 363. Niſi ſciat rem eſſe alienam, tunc enim abſque lite illam domino, pretium autem & intereſſe reſtituere debet emptori, *num.* 364. Venditor emptorem defendere non tenetur, niſi illum priùs laudaverit emptor, ſeu litem eſſe motam denunciaverit, *num.* 365. Non ſufficit quævis denunciatio, ſed debet fieri cum requiſitione ut veniat, *n.* 366. Debent inſuper denunciationi includi libellus & acta litis motæ, *num.* 367. Requiritur etiam ut tempore debito fiat, *num.* 368. Denunciatio litis motæ fieri debet etſi venditor id aliundè jam ſciat, *num.* 369. Excipitur tamen Minor & Eccleſia, *nu.* 370. Venditor ad defendendum comparens, ſequi debet forum Emptoris, *num.* 371. Poſtquàm res actu fuit evicta, competit emptori contrà venditorem actio ex empto, *num.* 372. Ad hoc ut reſtituat totum pretium, ſi tota res fuit evicta, vel partem, ſi pars habetur evicta, *num.* 373. Unà cum intereſſe emptoris, *num.* 374. Dummodo non excedat duplum pretium, *num.* 375. Nomine intereſſe veniunt hîc etiam expenſæ litis, quas fecit emptor, *num.* 376. Venditor, ſi laudatus non fuerit, reſtituere nihil tenetur, *num.* 377. *& ſeqq.* Niſi manifeſtè conſtaret, rem eſſe alienam, nullamque defenſionem Venditori competere, *num.* 379. *& ſeq.* Venditor de evictione non tenetur, quando emptor tempore ſententiæ promulgatæ contumaciter abfuit, *num.* 382. Vel quando ſententia culpa judicis pro Actore lata eſt, *num.* 383. Aut quando emptor à ſententia compellavit, *num.* 384. Aut negligentia, vel imperitia ſua cauſam perdidit, *num.* 385. Vel rem alienam ſciens emit, *nu.* 386. Si venditor rem alienam bona fide vendens conveniat cum emptore quòd ratione evictionis ad nihil teneatur, quid Juris? *nu.* 387. Qui ſciens rem alienam vendit, pretium cum intereſſe reſtituere debet, non obſtante quacunque conventione, *num.* 388.

EUNUCHUS.

4. Eunuchi & ſpadones an, & quando matrimonium contrahere valeant? *T.* 13. *num.* 21.

EXACTIO.

3. Exactio quid? *T.* 49. *num.* 241. Ab ea immunes ſunt Eccleſiæ Eccleſiaſticæque perſonæ, *num.* 237. *& ſeqq.* Exactio Eccleſiaſtica quid? *T.* 39. *num.* 88. Laicalis quid? *T.* 38. *num.* 38. An & quando Laicis imponere poſſint Principes? *num.* 40. Peccata Principum circà has, *num.* 42. An & quando obligent in conſcientia? *num.* 43. *& ſeqq.* Eccleſiis & Eccleſiaſticis perſonis, & bonis eorum nullo modo imponi poſſunt, *T.* 49. *num.* 279.

EXAMINARE, EXAMEN.

3. Examinari quinam Præſentati ad beneficium poſſint, aut debeant? *T.* 7. *nu.* 13. Examen Monialium antè profeſſionem. Vide *Moniales.*

5. Examen Rei quando, & quomodo fieri debeat? *T.* 1. *num.* 422. Regulæ ad hoc, *ibid.* Si Reus in examine petit ſpatium deliberandi, vel relectionem prioris dicti, non debet ei deferri, *nu.* 427. *& ſeq.* Ordinariè examinari debet extrà carceres, *nu.* 430. Poteſt examinari, & conſtitui toties, quoties videtur judici conducens, *num.* 431. Forma examinis Rei quoad Generalia, *num.* 432. An & quando inter Generalia proponi debeat interrogatorium, num & quales habeat inimicos? *nu.* 433. Examinandi Reum quoad ſpecialia forma & praxis, *num.* 434. *& ſeq.* Quid faciendum, ſi Reus ad Interrogatorium aliquod reſpondere recuſat? vel non abſolutè, ſed dubiè reſpondet? *num.* 437. Forma & praxis ſecundò conſtituendi, & examinandi Reum, *num.* 436. Examen teſtium antè Rei conſtitutionem quando fieri poſſit, ac debeat? *num.* 361. *& ſeqq.* Fit poſt viſitatum corpus delicti ad eruendam ſaltem ſemiplenam probationem, *ibid.* Poteſt Judex, & expedit plures examinare teſtes antè conſtitutionem Rei, & quare? *num.* 362. Praxis, Regulæ, & principia, quæ Judex obſervare debet in examine teſtium, *num.* 336. *& ſeq.* In examine teſtium debet Actuarius omnia dicta tam pro, quàm contrà Reum fideliter ſcribere, & quidem in vernacula lingua ipſius teſtis, in qua etiam Judex proponit Interrogatoria, quamvis hæc Idiomate latino ſcribere debeat Actuarius, *n.* 368. Examinandi teſtem, & proponendi eidem interrogatoria generalia praxis & forma, *T.* 1. *n.* 374. *& ſeq.* Qualiter claudatur cujuſvis teſtis examen, *num.* 381. Quid agendum, ſi alicujus teſtis examen non totaliter abſolvitur, ſed interrumpi debet? *num.* 382. Modus reaſſumendi interruptum examen, *n.* 383. Modus claudendi examen, *ibid.* Examen tertium ſuper Interrogatoriis & articulis, etiam à Reo, & Patrono propoſitis, fieri debet, & communicari Reo, *T.* 1. *n.* 457. *& ſeq.* Quid juris, ſi in hoc examine teſtis variat? *num.* 458.

EXCELLENTIA.

4. Excellentia meritorum eſt cauſa diſpenſandi ſuper impedimentis, A. *num.* 71.

EXCEPTIO.

1. Exceptio firmat regulam in contrarium in caſibus non exceptis, *T.* 2. *num.* 405. Quod poteſt expelli exceptione, habetur pro inutili, *T.* 3. *n.* 91. *&* 93. Exceptio quod metus cauſa, competit metum paſſis, & quando? *T.* 40. *n.* 39.

2. Exceptio, ut ſic, quid? *T.* 25. *n.* 1. *&* 4. Exceptio faciliùs conceditur, quàm actio, *n.* 1. Exceptionis nomen variè accipitur, *n.* 2. Exceptio largè & propriè, ſeu exceptio facti, & juris, quæ? *nu.* 3. Exceptiones dilatoriæ an ſint actionis excluſio? *num.* 5. Exceptioni contraria eſt Replicatio, & huic duplicatio, Triplicatio, &c. *n.* 6. Exceptiones dividuntur juxtà quatuor cauſarum genera, *T.* 25. *n.* 7. *& ſeq.* Earum diviſio à cauſa finali deſumpta eſt præcipua, & quæ? *ibid.* Exceptiones peremptoriæ, ſeu perpetuæ, &c. *n.* 8. Exceptiones dilatoriæ, ſeu temporales, quæ? *n.* 9. Exceptiones dilatoriæ ſunt in triplici differentia, *n.* 10. *& n. ſeqq.* Harum aliæ reſpiciunt perſonam Judicis, quæ & *declinatoriæ fori* dicuntur, *num.* 11. Atque iſtæ antè omnes alias exceptiones opponi debent, & cur? *n.* 12. Aliæ reſpiciunt perſonam Actoris, *n.* 13. Et aliæ deſumuntur à qualitate cauſæ, *nu.* 14. Exceptiones à cauſa materiali, qualiter dividantur? *nu.* 15. Exceptiones perſonales quæ? *nu.* 16. Exceptio competentiæ eſt perſonalis, & cur? *ibid.* Exceptiones reales quæ? *n.* 17. Exceptiones mixtæ quales? *n.* 18. Dividuntur in civiles & prætorias, & quæ ſint iſtæ? *num.* 19. A cauſa formali dividitur exceptio in juſtam, ſeu legitimam, & in injuſtam, ſive fruſtratoriam, frivolam, ſeu infirmam, & quid ſint? *numer.* 20. Quæ exceptio hîc & nunc ſit legitima, Judicis arbitrio relinquitur, *ibid.* Exceptiones anomalæ quæ? *num.* 21. Nonnullæ recenſentur, *num.* 22. Exceptiones dilatoriæ quando ſint opponendæ, atque probandæ? *T.* 25. *num.* 23. *& ſeqq.* Reus tenetur probare ſuam exceptionem, ac excipiendo fit Actor, *num.* 24. Debetque eam probare intrà terminum à Judice præfigendum, *num.* 23. *& ſeqq.* Exceptio dilatoria non propoſita antè litem conteſtatam & intrà terminum præfixum, nequit ampliùs proponi in cauſa appellationis, *nu.* 27. *&c.* Dantur aliqui caſus, in quibus poſt terminum à Judice præfixum poſſunt opponi exceptiones dilatoriæ, *num.* 30. *& ſeqq.* uſque ad *num.* 43. Ignorantia exceptionis ſufficienter probatur per juramentum, & cur? *num.* 35. Exceptiones peremptoriæ quo tempore debeant, ac poſſint opponi? *T.* 25. *num.* 44. *& ſeqq.* Regulariter ſunt opponendæ poſt litem conteſtatam uſ-

que

que ad ſententiam, *num.* 44. Antè litem conteſtatam, ea opponi non poſſunt, & cur? *numer.* 45. Fallit iſtud in exceptionibus peremptoriis litis finitæ, & cur? *num.* 46. & 47. Item quando exceptio peremptoria eſt notoria, *num.* 48. Et quando Reus in continenti poteſt probare exceptionem peremptoriam, *num.* 49. Et ubicunque exceptio concludit, Actori jus non competere, *num.* 50. Exceptio declinatoria fori proponenda eſt mox ab initio antè litis ingreſſum? *T.* 2. *numer.* 7. & 8. Exceptione oppoſita an inducatur litis conteſtatio? *T.* 5. *num.* 25. & *ſeqq.* Exceptio peremptoria priùs debet diſcuti, antequàm diffiniatur principale negotium, T. 10. *num.* 7. Idque declaratur exemplis, *num.* 8. Ac procedit etiam in exceptionibus dilatoriis, *num.* 9. Exceptiones de novo exortæ, vel noviter ad notitiam alicujus pervenientes, poſſunt proponi poſt terminum à Judice præfixum, T. 19. *num.* 168. Exceptio dilatoria quando ſit proponenda, & probanda? *num.* 143. Exceptio ex inſpectione inſtrumenti &c. nunquam cenſetur excluſa, *n.* 93.

Exceptiones, quæ teſtibus poſſunt objici, ſunt triplicis generis, *T.* 20 *nu.* 13. & 14. & *n.* 534. & *ſeqq.* Nempè contrà perſonas teſtium, *num.* 534. Contrà examen teſtium, *nu.* 535. Et contrà dicta teſtium, *nu.* 536. Exceptiones contrà perſonas teſtium ſunt opponendæ antè publicationem atteſtationum, exceptis tribus caſibus & quibus? *num.* 537. Si quis proteſtatus eſt exceptionem proponere contrà perſonam teſtis, tunc teſti in favorem ejus deponenti de facili non creditur, *num.* 538. Exceptiones contrà dicta teſtium, & contrà eorum examen, opponuntur poſt publicationem atteſtationum, *nu.* 539. Exceptio contrà perſonas teſtium propriè non eſt dilatoria, nec peremptoria, ſed quaſi peremptoria, *num.* 540. Ea regulariter non impedit examen teſtium, ſed reſervatur diſputanda in finem litis, *nu.* 541. Fallit hoc in certis caſibus, & quibus? *num.* 542. & *ſeqq.* In arbitrio Judicis eſt exceptiones teſtium ſtatim admittere ad probandum, vel earum diſcutionem reſervare in finem litis, *num.* 546. Exceptio doli quid, & contrà quos competat? *T.* 14. *num.* 23. Hanc objiciens probare debet dolo Actoris aliquid factum eſſe, non alterius, *numer.* 24. Exceptis caſibus in quibus dolus unius nocet alteri, *ibid.* Exceptio doli datur adverſus omnes qui contrà æquitatem naturalem aliquid exigunt, *num.* 25. Demptis Parentibus, Patronis, *numer.* 26. Et qua exceptione adverſus hos utantur Liberi, vel Liberti graviter læſi, *num.* 27. Exceptio doli qualiter differat ab actione de dolo? *num.* 28. & *ſeqq.* Ipſa non infamat, *num.* 40. Eſtque generalis, & concurrit cum omnibus exceptionibus in factum, *num.* 41. Exceptio non numeratæ pecuniæ poteſt opponi intrà biennium, *T.* 22. *num.* 182. Idem dicendum de exceptione non numeratæ dotis, *num.* 183. Creditores etiam, ſi citiùs dent quietantiam, quàm receperint pecuniam, poſſunt opponere exceptionem non numeratæ pecuniæ, ſed intrà triginta dies tantum, *num.* 184. Cur creditoribus minus tempus concedatur ad opponendam dictam exceptionem, quàm debitoribus? *ibid.* An exceptiones aliquæ poſſint opponi poſt latam ſententiam? *T.* 25. *num.* 51. & *ſeqq.* Regula eſt negativa, *nu.* 51. Fallit tamen in exceptionibus, quæ principaliter reſpiciunt executionem ſententiæ, tales enim poſt ſententiam opponi poſſunt, *num.* 52. & *ſeqq.* Ut eſt exceptio Senatûs-Conſulti Macedoniani, *num.* 53. Et exceptio Senatûs-Conſulti Velleiani, *numer.* 54. Item exceptio militis condemnati, ſi quam antè ſententiam non oppoſuit, *num.* 55. Et exceptio competentiæ, & quibus hæc competat? *num.* 56. Exceptio compenſationis, *num.* 57. Exceptio juris retinendi, *num.* 58. Ac exceptio rei non traditæ, vel non numeratæ pecuniæ, aut ſolutionis jam factæ, vel quòd res petita aliundè pervenerit ad Actorem, *num.* 59. Item exceptio tranſactionis, vel pacti de non petendo, &c. *num.* 60. Atque exceptio evictionis imminentis ſuper re empta, *numer.* 61. Et exceptio non implementi, quæ etiam retardat executionem Cameralis obligationis, *nu.* 62. Exceptio quoque attentatorum impedit executionem ſententiæ; *num.* 63. Poſt ſententiam poteſt inſuper opponi exceptio contrà ejus executionem, quando executor modum excedit in exequendo, *num.* 64. Ac exceptio contrà executionem ob defectum juriſdictionis, *num.* 65. Exceptiones peremptoriæ poſſunt opponi etiam poſt ſententiam, quoties dicitur propter eas nullum fuiſſe judicium, *numer.* 66. Nullitas ſententiæ, atque inde conſurgens exceptio ipſius poteſt oriri multipliciter, *num.* 67. & *ſeqq.* Exceptio falſitatis inſtrumenti poteſt objici poſt ſententiam, *num.* 28. Sicut & exceptio falſi Procuratoris, *num.* 29. Exceptio nullitatis ſententiæ regulariter non impedit executionem ipſius, & cur? T. 25. *num.* 70. & 71. Fallit iſtud, quando nullitas ſententiæ eſt evidens, ſeu notoria, *num.* 72. Vel poteſt in continenti probari, *ibid.* Aut quando executio ſententiæ foret irretractabilis, *num.* 73. Exceptiones peremptoriæ poſſunt opponi in cauſa appellationis, ſicut poterant anteà poſt litem conteſtatam, *num.* 74. Dummodo quis non ſcienter & malitiosè eas omiſerit, ut ſic fatigaret adverſarium, *numer.* 75. & *ſeqq.* Et quid, ſi exceptio excommunicationis ita malitiosè fuit dilata? *num.* 76. Judex non illicò debet repellere exceptionem peremptoriam propter quamlibet malitiæ ſuſpicionem, *num.* 77. Malitia differentis opponere exceptionem, quomodo probari poſſit? *num.* 78. Exceptiones à quibus opponi poſſint? *T.* 25. *nu.* 79. & *ſeqq.* Eæ opponuntur à Reis, horumque hæredibus, *n.* 79. Et contrà exceptionem Rei, poteſt ab Actore fieri Replicatio, *nu.* 80. & *ſeqq.* Exceptiones Reo competentes, niſi fuerint perſonales, poſſunt etiam à fidejuſſore ipſius opponi, *num.* 81. Et ſi exceptio legitimè oppoſita per Judicem non admittatur, poteſt appellari, *num.* 82. Exceptiones ſunt arma, Clypei & loricæ Reorum, *ibid.* & *num.* 1. Exceptio reprobatur à Judice non ſolum verbis, ſeu per ſententiam interlocutoriam, ſed etiam facto, ſeu ultrà procedendo, *num.* 83. Exceptiones modici præjudicii poteſt Judex repellere ex præſumptione levi fraudis, *nu.* 84. Si exceptione non admiſſa appellatur, tunc Judex appellationis ſuper ſola veritate exceptionis cognoſcit, non verò de cauſa principali, *num.* 87. & 88. Exceptiones præſertim requirentes altiorem indaginem, an ſint admittendæ in judicio ſummario? *T.* 25. *n.* 100. & *ſeqq.* Exceptio altiorem indaginem requirens, quæ? *n.* 107. An in judicio ſummariſſimo locum habeant exceptiones, *n.* 111. & 116. *ac ſeqq.* Vide *Judicium.* Exceptio excommunicationis quo tempore, & qua ratione opponi poſſit, ac debeat? *n.* 119. & *ſeqq.* Ea poteſt à Reo contrà Actorem proponi tam antè litis conteſtationem, quàm in qualibet parte judicii, *num.* 119. Exceptio excommunicationis repellit actorem ab agendo, non Reum à defendendo, *num.* 120. Tamen ut repellat Actorem ab agendo, debent plures obſervari conditiones, & quæ? *n.* 121. & *ſeqq.* Si exceptio excommunicationis probetur primùm poſt ſententiam latam, impeditur hujus executio, ſed ſententia valet, *nu.* 124. Solvitur notabilis inſtantia, *ex cap.* 1. *de Reſcript. in* 6. *ibid.* Actorem excommunicatum debet Judex

ex officio repellere, & qualem? *num.* 125. Quando excommunicatio opponitur in vim peremptoriæ exceptionis, non compellitur opponens eam probare infrà octo dies, *num.* 126. Reo excipiente de excommunicatione Actoris, non obſtat communionis replicatio, *num.* 127. &c. Habens plura Beneficia contrà alium de pluralitate Beneficiorum non excipit, *num.* 128. Exceptio rei judicatæ non competit Reo abſoluto ex eo quia tempore ſententiæ non poſſidebat, ſi poſt eam poſſidere incipiat, T. 25. *num.* 130. & 131. Exceptio rei judicatæ per Judicem Eccleſiaſticum debet etiam admitti in foro ſæculari, & è contrà, *nu.* 132. Teſtis contrà quem ſit exceptio de crimine, iſto probato, repellitur à teſtimonio, de crimine tamen non punitur, *num.* 133. Dicta de exceptionibus ſervata proportione, locum habent in replicationibus, *n.* 131. Exceptio rei judicatæ datur Reo per ſententiam diffinitivè abſoluto, *T.* 27. *num.* 146. Secùs ſi abſolvitur duntaxat ab obſervatione judicii, *nu.* 147. Excipiens an de intentione adverſarii confiteri cenſeatur, ita ut ſi in probatione exceptionis deficiat, condemnandus ſit tanquam confeſſus? *T.* 25. *num.* 89. & *ſeqq.* Quando Reus purè excipit, non per hoc confitetur intentionem adverſarii, *nu.* 89. Qui excipiendo fatetur permutationem Eccleſiæ eſſe factam, non idcirco fatetur Eccleſiam illam anteà fuiſſe alterius, & cur? *num.* 90. Si Reus non purè excipiat, ſed ſimul adjungat confeſſionem, & quidem ſeparatam ab exceptione, tunc ipſe ſibi præjudicat, &c. *num.* 91. Excipiens confitetur factum in exceptione contentum, *num.* 92. An ſi Reus opponat exceptionem peremptoriam, & in ejus probatione deficiat, condemnetur tanquam confeſſus? *numer.* 93. Si Reus eſt certus, quòd Actor non poſſit probare ſuam intentionem, debet negare, non excipere, & cur? *num.* 94. Quod ſi dubitet num Actor valeat probare intentionem ſuam, poteſt negationem, & exceptionem cumulare, & quomodo? *num.* 95. Poteſt quis uti pluribus exceptionibus, etiam contrariis, *numer.* 96. Tum ſucceſſivè, *num.* 97. Tum etiam ſimul, ſaltem disjunctivè, *nu.* 98. Cur Reus pluribus exceptionibus uti poſſit, non verò Actor ſimul inſtituere plures actiones ſuper eadem re? *num.* 99.

3. Exceptio non prodeſt, niſi opponatur, T. 31. *n.* 9. & T. 49. *nu.* 64. Exceptio unius firmat regulam in contrarium, T. 26. *n.* 141.

5. Exceptio quid, & quomodo fieri poſſit, ac debeat? T. 1. *nu.* 234. Poteſt fieri civiliter, *nu.* 235. vel criminaliter, *n.* 236. Facta civiliter non præbet Judici facultatem puniendi eum, contrà quem excipitur, *n.* 237. Niſi alium proceſſum contrà illum inſtituat, *n.* 238. Facta criminaliter induit naturam accuſationis, & ejus conditiones requirit, *n.* 239. De materia exceptionis remiſſivè, *n.* 240. Exceptio, ſeu recuſatio Judicis, Actuarii. Vide *Recuſatio.*

R. J. Exceptio declarat Regulam, Procem. *num.* 16. Firmat Regulam, in non exceptis, *ibid.* Exceptio quid ſit? C. II. R. LXIII. *num.* 2. Exceptio legitima quæ dicatur, C. II. R. LX *num.* 4. & 5. Exceptio nuda & pura non expedit fieri, & quomodo? C. II. R. LXIII. *n.* 10. Exceptionem objiciens non videtur de intentione adverſarii confiteri, *ibid. num.* 2. & *ſeqq.* Exceptionibus pluribus uti poteſt Reus, C. II. R. XX. per tot.

EXCESSUS.

5. Exceſſus Prælatorum quinam ſint? T. 31. *num.* 2. & *ſeq.* Inter alios ſunt, ſi Epiſcopi Regularibus exemptis contrà tenorem privilegiorum aliquid præcipiunt, cui mandato obedire non tenentur Privilegiati, *num.* 6. Enarrantur 15. Exceſſus Epiſcoporum, & aliorum Prælatorum ſæcularium contra Regulares in communi, *n.* 7. & 12. In ſpecie contrà Fratres Minores, & Prædicatores, *num.* 8. *ac* 30. Remiſſivè cum notabili textu ex Clementina, *nu.* 9. Exceſſus Prælatorum Epiſcopis inferiorum tam ſæcularium, quàm Regularium, qui? T. 31. *num.* 1. & *ſeqq.*

EXCOMMUNICARE, EXCOMMUNICATIO, EXCOMMUNICATUS.

1. Excommunicatus an poſſit impetrare Reſcriptum? T. 3. *nu.* 39. & *ſeqq.* Excommunicatos non intendit Concilium Conſtantienſe in aliquo relevare, *n.* 50. & 51. Abſolutio ab excommunicatione primùm ſuperveniens, non convalidat Reſcriptum ab excommunicato impetratum, *n.* 54. & 55. Vide *Reſcriptum.* Excommunicati excommunicatione majori eligere prohibentur, T. 6. *nu.* 167. & *ſeqq.* An quando unus fuit excommunicatus, & eligit cum aliis, vitietur tota electio, *num.* 168. Quid de hoc dicendum de facto poſt Extravag. *Ad evitanda*, *n.* 169. Excommunicatus excommunicatione minori eligere non prohibetur, licet eligi non poſſit, *n.* 167. Excommunicatus excommunicatione majori nequit eligi ad Beneficium Eccleſiaſticum, *num.* 221. Neque iſtud eidem conferre, *ibid.* Et quid de excommunicato excommunicatione minori? *nu.* 222. Si Epiſcopus excommunicatum non vult abſolvere, cùm deberet, poteſt ipſum abſolvere Metropolitanus, T. 10. *nu.* 19. & 20. Quid juris, ſi quis ordinatur ab Epiſcopo excommunicato? T. 13. *num.* 8. & *ſeqq.* Ab excommunicatione ob percuſſionem Clerici qualiter poſſit abſolvere Legatus à latere? T. 30. *nu.* 28. An is etiam ab aliis excommunicationibus Papæ reſervatis poſſit abſolvere? *num.* 29. Et quid dicendum de Legato Miſſo, ac nato? *numer.* 30 Excommunicati non poſſunt conſtituere Procuratorem ad agendum, T. 38. *num.* 30. Benè tamen ad defendendum, *num.* 31. An ſi conveniantur ab alio, teneantur inviti Procuratorem conſtituere? *num.* 32.

2. Excommunicatione non datur major pœna in Eccleſia, T. 14. *nu.* 141. Ad eam non eſt deveniendum, niſi deficientibus aliis pœnis, *ibid.* Excommunicationis exceptio poteſt in quacunque litis parte opponi, T. 25. *n.* 74. Et quid, ſi hæc malitiosè non fuerit propoſita in cauſa principali, ut ſic fatigaretur adverſarius? *num.* 75. & 76. Excommunicationis nomine abſolutè poſito, intelligitur excommunicatio major, *n.* 119. In ſententia Excommunicationis debet exprimi cauſa & cur? T. 27. *num.* 101. Excommunicatio ſecum trahit executionem, T. 28. *n.* 212. Excommunicatio probatur per litteras Judicis ordinarii, T. 19. *n.* 71. Excommunicatus an, & qualiter in Judicio ſtare prohibeatur? T. 1. *n.* 146. Reus contumax poteſt excommunicari, T. 14. *num.* 140. Excommunicatus per annum redditur ſuſpectus de Hæreſi, *n.* 142. Papa excommunicatum litteris ſalutans, non per hoc cenſetur eum abſolvere, T. 19. *n.* 109. Etiamſi ſcienter excommunicato ſic participet, niſi aliud exprimat, *ibid.* Excommunicatus reputatur inter infames, nec admitti debet ad dicendum teſtimonium, T. 20. *num.* 43. Adeò ut etiam non admittatur ad teſtificandum contrà alium excommunicatum, *ibid.* Intelligendo iſtud de excommunicato vitando, *num.* 44. Et quid de excommunicatis non vitandis? *ibid.* Excommunicari poteſt, qui impedire præſumit productionem teſtium, *num.* 431. & *ſeqq.* Excommunicatus ſi injuſtè condemnetur, appellare poteſt, T. 28. *num.* 35. Imo & ſuper appellationis